

نشست معاون اول رئیس جمهور با هیئت رئیسه انجمن صنایع نساجی ایران به عنوان اولین نشست از سلسله نشست‌ها با فعالان صنعت و بخش خصوصی

توسط مهندس دستمالچی‌پان رییس هیأت مدیره انجمن بر لزوم مشارکت بخش خصوصی و بخصوص تشکلهای تخصصی و نقش آن در تحقق رشد هشت درصدی برنامه توسعه هفتم و اشتغال و صادرات منطقه ای نیز تاکید گردید.

در ادامه این نشست تجربیات سالهای اخیر در رشد و توسعه صنعت پوشاک داخلی و لزوم توجه ویژه دولت به حفظ بازار داخل برای تولیدکنندگان داخلی این صنعت و مبارزه جدی با قاچاق و واردات بی رویه و مبارزه جدی با رانت و فساد مورد تاکید قرار گرفت.

در این جلسه موضوع آمار واردات بی رویه پارچه و نخ از مبادی ورودی رسمی و غیررسمی و بخصوص تخصیص ارزهای نامتعارف از مناطق آزاد و امارها و مستندات آن توسط مهندس امامی رثوف دبیر انجمن مورد تحلیل قرار گرفت.

پیرو موارد مطرح شده توسط مهندس دستمالچی‌پان رییس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در دیدار فعالین بخش خصوصی با مقام معظم رهبری و طرح موضوع لزوم توسعه صنعت نساجی و محدود سازی واردات و تقویت سرمایه گذاریهای ماشین آلات و نیز پیگیری های بعمل آمده در این ارتباط و دستور مقام معظم رهبری به دکتر عارف برای پیگیری جدی این موضوع، عصر روز سه شنبه شانزدهم بهمن ماه هیأت رئیسه انجمن صنایع نساجی ایران با دکتر محمدرضا عارف دیدار و گفتگو داشت. در این نشست که اولین جلسه از مجموعه سلسله نشست های صنعتی معاون اول با صنعتگران بود در خصوص توانمندی های صنعت نساجی کشور و پتانسیل های آن و لزوم حمایت جدی تر از بازسازی و نوسازی صنعت نساجی و پوشاک مذاکره شد. در این نشست ضمن ارایه آمار و اطلاعات ارزشمند از این صنعت

حضور مافیاهای قدرتمند در قاچاق و واردات نخ و پارچه

سیدشجاع الدین امامی رثوف دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفتگو با خبرنگار مهر درباره واردات بی رویه نخ و پارچه اظهار کرد: در سالهای اخیر که به دلایل مختلف از جمله تحریمها با کمبود و محدودیت های جدی منابع ارزی به خصوص در بخش صنعت مواجهیم و هرسال وزارت صنعت کشور برای افزایش سهمیه ارزی بخش تولید و تجارت به چانه زنی با بانک مرکزی می پردازند و فعالین بخش صنعت و معادن و تجارت کشور دل به وعده و وعیدهای مدیران صمت و بانک مرکزی در تخصیص ارزها می سپارند بسیار ضروری است که مدیریت منابع ارزی مورد توجه و تمرکز بیشتر دست اندرکاران مدیریتی و سیاستگذاران کشور قرار گیرد.

وی افزود: اختلاف نرخ ارز نیما و بازار آزاد در گذشته که اکنون به اختلاف نرخ بازار مبادله و بازار آزاد تغییر یافته از یک طرف و محدودیت های منابع ارزی از سوی دیگر و وجود امضاهای طلایی و سازوکارهای غیرشفاف اداری و سامانه های از سوی دیگر سبب شده که فساد و رانت و سو استفاده در دستور کار کاسبان این شرایط قرار گیرد.

رثوف ادامه داد: این افراد متأسفانه با رصد شرایط و شناسایی موقعیت های مختلف و با بهره گیری از منافذ قانونی و ضعف مدیریت ها و ناکارآمدی سامانه ها وارد عمل شده و نهایت سو استفاده را از این شرایط نامناسب و در جهت خلاف منافع ملی کشور می برند.

دبیر انجمن نساجی تصریح کرد: افزایش حجم واردات کشور به خصوص در بخش کالاهای انتهایی زنجیره ارزش بیانگر همین واقعیت است که حمایت های یارانه ارزی ناشی از اختلاف نرخ ارز دولتی و بازار آزاد و ضعف های قانونی و بخشنامه های و ناکارآمدی مدیریت سامانه های دولتی و عدم نظارت کافی در ثبت سفارشات و تخصیص ارزها در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی و بازارچه های مرزی و پيله وری و ته لنجی و عدم اجرای آئین نامه ها و قوانین و دستور العمل های موجود در این مناطق شرایط دشواری را برای تولید کشور ایجاد کرده است.

وی یادآور شد: نمونه بارز این شرایط در صنعت نساجی و پوشاک کشور به وضوح قابل ملاحظه است. امامی رثوف گفت: واردات بی رویه و خروج مبالغ هنگفت ارز برای واردات نخ و پارچه از مبادی قانونی و غیرقانونی در سالهای اخیر نمونه بارزی از این عدم نظارت و مدیریت بر کنترل منابع ارزی است.

دبیر انجمن نساجی اضافه کرد: موضوعی که متأسفانه علیرغم پیگیری های متعدد تشکلهای بخش خصوصی به دلایل نامعلومی بی نتیجه مانده و نشان از حضور مافیاهای قدرتمندی در قاچاق و واردات این محصولات به کشور دارد.

وی ادامه داد: اخیراً نیز پس از طرح موضوع لزوم مدیریت منابع ارزی در جهت حمایت از واردات ماشین آلات به جای واردات پارچه در دیدار مقام معظم رهبری با فعالین اقتصادی به طور شگفت انگیزی به تکاپو افتاده تا مانع محدود سازی این روند رانتی اشتباه گردد.

امامی رثوف تاکید کرد: بسیار ضروری است نیروهای مردمی و متدین، وطن پرست و ملی و دلسوزان این مرز و بوم با درک شرایط جنگ اقتصادی به مقابله با این زیاده خواهان و کاسبان تحریم برخیزند و در جهت حمایت از تولید ملی و اشتغال هموطنان و رشد اقتصادی کشور به حمایت از سرمایه گذاری برای تولید و فروش محصول ایرانی به جای کالای وارداتی خارجی همت گمارند و مرز اعتقادی و ایدئولوژیکی و ملی خود با کاسبان تحریم را تفکیک کنند.

بازدید هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران از شرکت پتروشیمی شهید تندگویان

در روز دوم و در جلسه هم اندیشی با تشکیل پانل تخصصی، سخنرانی های مقدماتی توسط آقای مهندس قاسمی شهری مدیرعامل پتروشیمی تندگویان، آقای دکتر شاهین کاظمی نایب رئیس هیأت مدیره انجمن و آقای حسین اخوان ریاست کارگروه تخصصی نخ فیلامنت انجمن ارائه شد، و پس از آن به سوالات بازدیدکنندگان در خصوص نحوه عرضه چیپس در بورس، موضوع رقابت خرید، افزایش میزان فروش اعتباری و سایر مسائل کمی و کیفی از سوی مدیران مجتمع پاسخ داده شد و جلسه با دریافت نقطه نظرات صنایع پایین دستی درخصوص مسائل موجود و قول همکاری مدیران مجتمع در جهت رفع آنها خاتمه یافت.

در انتها نیز تندیس ویژه انجمن از سوی نماینده هیأت مدیره انجمن، به مدیریت پتروشیمی شهید تندگویان به پاس تعامل و همراهی با مشتریان صنایع نساجی اهدا گردید.

پیرو جلسه قبلی هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با مدیرعامل و سایر مدیران شرکت پتروشیمی شهید تندگویان در دفتر انجمن در تهران، در روزهای دوشنبه ۱۵ و سه شنبه ۱۶ بهمن ماه ۳۰ نفر از اعضای هیأت مدیره و روسای کارگروه های تخصصی انجمن صنایع نساجی ایران یک بازدید دو روزه از این مجتمع عظیم پتروشیمی در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر داشتند.

در این بازدید که با میزبانی و برنامه ریزی بسیار شایسته و قابل تقدیر مدیران این مجموعه همراه بود، اعضای انجمن ضمن آشنایی با منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر، از بخش های مختلف پتروشیمی شهید تندگویان اعم از واحد شیمیایی تولید اسید ترفتالیک، واحد پلیمری تولید چیپس پلی اتیلن ترفتالات و واحد نساجی تولید نخ فیلامنت پلی استر نیز بازدید کردند.

صور تجلسه

خلاصه مذاكرات هزار و صد و هفتاد و يكمين نشست هيات مديره

هزار و صد و هفتاد و يكمين نشست هيات مديره انجمن صنايع نساجي ايران روز يكشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۳ در محل دفتر انجمن صنايع نساجي ايران برگزار شد و نسبت به موارد ذيل بحث و تبادل نظر و نسبت به برخي از آن ها اتخاذ تصميم به عمل آمد.

۱- خلاصه مذاكرات هزار و صد و هفتادمين نشست هيات مديره كه در تاريخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۹ برگزار شده بود قرائت و به امضای حاضرین در نشست مذكور رسيد.

۲- آقای دکتر شيخ معاون صنايع عمومي و مهندس ترحمی سرپرست دفتر صنايع منسوجات و پوشاك با همراهی دکتر سلیقه معاون دفتر طبق دعوت قبلی در جلسه حضور یافتند و در خصوص مسائل و مشكلات واحدهای نساجی در ثبت سفارش، تخصیص ارز، قطعی برق و گاز و واردات غیر كارشناسی و قاچاق پوشاك و منسوجات و واردات بی رویه كالاهایی كه ساخت داخل دارند. مشكلات كمرك را تخصصی، لزوم اصلاح تعرفه های كمركی، قیمت های عرضه مواد اولیه در بورس کالا و نحوه قیمت گذاری پایه و سقف رقابت، نرخ ارز مبنای محاسبات كمرك، لزوم شفاف سازی اطلاعات بخصوص ارزهای تخصصی، موضوع مناطق آزاد پيله وری، ته لنجی و بازارچه مرزی، موضوع لزوم اجرای مفاد قانون بهبود مستمر محیط كسب و كار، لزوم اخذ نظر مشورتي تشكلهای تخصصی و مشاركت در حكمرانی و لزوم پیگیری مشكلات واحدهای تولیدی توسط وزارت صمت بعنوان متولی صنعت بحث و تبادل نظر و مقرر شد پیگیری های بعدی توسط دفتر تخصصی منسوجات و پوشاك به عمل آید.

۳- گزارش پیگیری های بعمل آمده از طریق دفتر اقتصادی بیت رهبری برای نمایشگاه رشد شصت درصدی و جلسات مربوطه به استحضار هیات مدیره رسید.

۴- گزارش نشست مشترك نمایندگان هیات رئیسه انجمن با هیات رئیسه كارگروه ریسندگی الیاف بلند در ارتباط با قیمت های نخ در سال اخیر به استحضار هیات مدیره رسید.

۵- گزارش نشست مشترك با كارگروه حمایت از تولید مجلس شورای اسلامی در مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۷ توسط آقای امامی رثوف ارائه شد.

۶- گزارش نشست با اداره حمایت از سرمایه گذاری سازمان بازرسی كل كشور مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۷ توسط آقایان دکتر شیانی و امامی رثوف ارائه شد.

۷- گزارش نشست مشترك با بخش بین الملل اتاق تهران برای جذب حمایت مالی در نمایشگاه دموتكس دیی توسط امامی رثوف به استحضار هیات مدیره رسید.

۸- گزارش نشست های تدوین سند سیاستهای توسعه پوشاك كه توسط دکتر عیسی منصوری در اتاق تهران در حال تدوین است توسط امامی رثوف و كاظمی ارائه شد.

۹- گزارش نشست شورای سیاستگذاری سومین نمایشگاه پارچه تهران توسط امامی رثوف ارائه شد.

۱۰- گزارش مختصری از حضور آقایان دکتر كاظمی و مهندس امامی رثوف در جلسه شورای عمومی دانشكده مهندسی نساجی ارائه شد.

۱۱- گزارش مختصری از برگزاری كارگاه آموزشی مشاغل سخت و زیان آور كه در مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۸ برگزار شد توسط امامی رثوف ارائه شد.

۱۲- گزارش جلسه مشترك با معاونت برنامه ریزی وزارت صمت برای تدوین سند نقشه توسعه صنعتی در بخش نساجی و پوشاك توسط امامی رثوف ارائه شد.

۱۴- گزارش جلسه كمیسیون ارزش گذاری پارچه در كمرك كه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۹ برگزار شده بود توسط آقای دستمالچیان ارائه شد.

۱۵- گزارش كمیسیون صنعت اتاق ایران در مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۶ با موضوع ناترازی برق و ارز توسط امامی رثوف ارائه شد.

۱۶- گزارش نشست مشترك نمایندگان تشكلهای تخصصی با آقای آقامحمدی و معاونین وزارت صمت در مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۹ توسط امامی رثوف ارائه شد.

۱۷- گزارش نشست های كمیسیون تسهیل اتاق تهران مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۳ و كمیسیون صنعت و انرژی اتاق تهران مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۰ و نشست كمیسیون بهبود مستمر محیط كسب و كار اتاق تهران مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۷ توسط امامی رثوف ارائه شد.

۱۸- گزارش كمیته تصفیه وش و کیفیت پنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۹ توسط آقای حائری ارائه شد.

۱۹- اهم مكاتبات وارده و صادره و آمار نه ماهه واردات و صادرات به استحضار هیات مدیره محترم رسید.

۲۰- جلسه در ساعت ۱۸:۰۰ با ذكر صلوات بر محمد و آل محمد خاتمه یافت.

عدم حضور آقایان: حسین نیکچی، حسن نیلفروش زاده

چالش تخصیص ارز در صنعت نساجی

نگاهی اجمالی به موفقیت ها و دستاوردهای بخش خصوصی در کشور بیانگر این واقعیت است كه هرجا دولت به بخش خصوصی و اقتصاد مردمی اعتماد كرده نتیجه آنرا در توسعه و پیشرفت دیده و هر جا با دخالت و با بهانه های مدیریت بازار و توزیع عادلانه منابع و رانت ها وارد میدان شده، نتیجه ای جز ناترازی و ناهماهنگی و فساد در بر نداشته است كه نمونه های در طول سالهای اخیر بسیار دیده ایم. نگاهی اجمالی به توسعه زیرساخت ها و برنامه ریزی و مدیریت در کشورهای اطراف نیز مبین این واقعیت است كه تغییر و پیشرفت جز در سایه اصلاحات و برنامه ریزی و مدیریت صورت نمیگیرد و تقویت حضور بخش خصوصی و تعاملات بین المللی و هماهنگی در سیاستهای توسعه ای و حر كت به سمت اقتصاد آزاد، تنها مسیر عبور از وضعیت نامناسب فعلی است.

از موضوع ناپایداری حاملهای انرژی و نقش سومدیریت و ناکارآمدی دولت ها در برنامه ریزی و مدیریت شرایط كه حرف ها و حدیث های بسیاری در این خصوص داریم، بگذریم و به طرح يك نمونه بارز از این سومدیریت در مباحث ارزی در صنعت نساجی اشاره كنیم. همانطور كه اشاره شد موضوع كمبود منابع ارزی و شرایط ویژه فعلی ناشی از تحریم ها و مشكلات نقل و انتقال پول عملا كشور را در شرایط خاصی قرار داده است و نیازمند مدیریت بیش از پیش منابع ارزی هستیم. به همین دلیل انجمن صنايع نساجي ايران از دولت درخواست نمود كه حداقل در زنجیره ارزش صنايع نساجي توجه ویژه ای به مدیریت منابع درآمد هزینه ارز داشته باشد و پیشنهاداتی را برای تسهیل در رفع تعهد ارزی و در نتیجه افزایش در آمد های ارزی حاصل از صادرات این صنعت اعمال نماید و در بخش هزینه ای هم با اولویت بندی در زنجیره ارزش از حلقه های ابتدایی به سمت انتهای زنجیره منابع را مدیریت نماید و اولویت ماشین آلات و مواد اولیه خام پایه از گرانول و الیاف به سمت محصول نهایی پوشاك و پارچه لحاظ نماید و از ایجاد رانت و سواستفاده های بی مورد در تخصیص ارز نیما جلوگیری نماید. ولی متأسفانه دولت در این خصوص كاملا غیر مسئولانه عمل نمود و تحلیل آمار واردات و صادرات صنايع نساجي در نه ماهه اول امسال در مقایسه با سال قبل حاكي از این واقعیت است كه نه تنها مدیریتی بر منابع ارزی صورت نگرفته كه حتی بیست و صد بیست و سال گذشته ارز نیما برای واردات پارچه تخصیص یافته است و از آنجا كه پارچه جزو كالاهای واسطه ای انتهای زنجیره ارزش می باشد عملا با دریافت سوبسید ناشی از اختلاف نرخ ارز نیما و آزاد عملا به محل رانت برای یکسری از شر كتهای غیر تولیدی و تجار غیر مولد تبدیل شده است.

این درحالی است كه قطعی های مكرر برق عملا منجر به كاهش تولید داخل و افزایش قیمت تمام شده واحد ها گردیده اند و ركود حاكم بر بازار نیز مزید بر علت شده كه حال تولیدكنندگان چندان مساعد نباشد كه البته مشكلات اقتصادی مردم و كوچك شدن سید خانوار و كمبود نقدینگی و سیاستهای اقباضی بانك ها و تغییرات دولت هم در آن بی تاثیر نبود و در این شرایط توقع بخش خصوصی و تولیدكنندگان از دولت بر این بود كه مدیریت كارشناس تری بر واردات داشته باشد. اما این بیست درصدی الیاف بعنوان مواد اولیه مورد نیاز صنعت و كاهش میزان ارز تخصیصی برای واردات ماشین آلات در مقابل، افزایش بیست درصدی تخصیص ارز برای واردات پارچه، عملا تولیدكنندگان زنجیره را به چالش كشاده است.

عدم جدیت دولت در برخورد با قاچاق منسوجات و پوشاك، عدم نظارت بر واردات بی رویه و غیر كنترلی از مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، پيله وری و بازارچه مرزی و ته لنجی از دیگر مواردی است كه باید توسط دولت برنامه ریزی و مدیریت شود تا امکان تلاوم تولید و فعالیت واحدهای تولید داخل فراهم گردد. بدون تردید تا زمانی كه كالای خارجی مشابه بدون فاكتر رسمی و بدون پرداخت ده درصد ارزش افزوده براحتی در بازار وجود دارد و فقط تولید كنندگان رسمی و شفاف مورد مواخذة و تبه قرار میگیرند و قرار مالیاتی موجب عرضه جنس غیر قانونی و ارزانتر در بازار میگردد كه مورد مطالبه و پیگیری دولت نیز نیست عملا حمایتی از تولید صورت نگرفته است. بنظر میرسد دولت باید اقدام عاجل در مدیریت منابع ارزی و مبارزه با قاچاق و مدیریت كارشناسی واردات و تك نرخی نمودن ارز داشته باشد تا در كنار اصلاح نظام تعرفه های كمركی و نظارت بر مبادی وارداتی حمایت جدی تری از تولید داخل صورت گیرد.

همزمان با قطعی های مكرر حاملهای انرژی و عدم امکان ثبت سفارشات و تخصیص و تامین ارزها و سیاست های اقباضی بانكها در ارائه تسهیلات و تامین نقدینگی واحدها سبب شد تا تولید و صنعت نساجی حال خوبی نداشته باشد و روزهای خوبی را تجربه نکند.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، قطعی های مكرر برق كه از ابتدای سالجاری گریبانگیر صنايع و واحدهای تولیدی شده در اواخر پاییز و با سرد شدن هوا تشدید شده است علاوه بر این قطعی گاز نیز بدلیل افت فشار و افزایش مصرف به آن اضافه شده و عملا تولید و صنعت كشور را با چالش جدی مواجه ساخته است.

قطعی هایی كه در برخی استان ها تا سه روز در هفته و بیشتر نیز ادامه داشت و عملا واحدهای تولیدی را با مشكلات غیر قابل برنامه ریزی مواجه ساخت. این در حالی بود كه از مهرماه وزارت نیرو قبوض اصلاحی برق واحد ها را با تعرفه افزایشی و نرخ های جدید برق عطف بماسبق نموده و تحت عناوین مختلف اقدام به مطالبه وجوه هنگفت از واحدها نموده بود، موضوعی كه در سال گذشته نیز عینا تكرر شده بود و با پیگیری های تشكلهای بخش خصوصی از جمله انجمن صنايع نساجي ايران و با رای هیات عمومی دیوانعالی لغو شده بود. در قبوض برق صادره انواع و اقسام هزینه های مازاد بر نرخ برق از جمله حق ترانزیت و سوخت نیروگاهی و ... درج میگردد و نکته جالب اینجاست درحالی كه مامورین اداره برق برای وصول مطالبات این چنینی بسیار پیگیر و با برنامه عمل می نمایند در خصوص قطعی های مكرر برق و سارات وارده و عدم النفع های آن و اجرای ماده ۲۵ قانون بهبود مستمر محیط كسب و كار منفعّل عمل می نمایند.

طبق ماده ۲۵ قانون بهبود مستمر محیط كسب و كار قطع برق و آب و گاز واحدهای تولیدی در اولویت آخر میباشد و در صورت قطعی، دولت باید جبران خسارات ناشی از قطعی حامل های انرژی و نیز عدم النفع های ناشی از این قطعی را بنماید.

البته فراموش نکنیم كه موضوع كسری ارز و سهمیه بندی آن كه از سال گذشته با صدور دستورالعمل های ارزی در دستور كار وزارت صمت قرار گرفته بود كه یکی از مشكلات واحدهای تولیدی در سالجاری است.

دستورالعملی كه بر خلاف قانون بهبود مستمر محیط كسب و كار و آیین نامه های اجرایی ماده ۲۴ و ۳۰ به مشورت بخش خصوصی گذاشته نشده بود و عملا اجرای آن توسط دستیار ویژه وزیر در طول دوسال اخیر ثبت سفارشات و تخصیص ارزهای واحدهای تولیدی و صنعتی را با چالش مواجه ساخته بود.

و همزمانی این قطعی های مكرر حاملهای انرژی و عدم امکان ثبت سفارشات و تخصیص و تامین ارزها و سیاست های اقباضی بانك ها در ارائه تسهیلات و تامین نقدینگی واحدها سبب شد تا تولید و صنعت حال خوبی نداشته باشد و روزهای خوبی را تجربه نکند.

اگرچه تورم بالا و باز شدن نسبی فنر ثابت نگه داشتن نرخ ارز و نزدیک شدن آن به نرخ واقعی کمی تولید و فروش واحدها را تسهیل نمود اما وزارت صمت در واردات بی رویه و غیر كارشناسی و تخصیص ارز به كالاهای غیر ضرور، ضربه دیگری به بخش خصوصی وارد نمود كه در ادامه به آن خواهیم پرداخت.

موضوعی كه در این مجال کوتاه میخواهیم به آن بپردازیم پاسخ به این سوال است كه آیا كشور با ناترازی حاملهای انرژی یا ناترازی ارزی یا ناترازی تجارت خارجی و امثالهم مواجه است یا این واژه ناترازی كه توسط دولتمردان مطرح میگردد و مثل همیشه حاكمیت توقع همراهی بخش خصوصی و مردم برای حل آن را دارد ناترازی نیست بلكه حاصل ناكارآمدی مدیریت و برنامه ریزی است.

بحث ها و بررسی های انجام شده در محافل بخش خصوصی بیانگر این واقعیت است كه متأسفانه آنچه امروز تحت عنوان ناترازی انرژی از آن یاد میشود در واقع ناپایداری منابع است و نیازمند برنامه ریزی و مدیریت مناسب تری است موضوعی كه همیشه از نگاه دولت و حاكمیت مغفول مانده است.

آنچه كه امروز مورد انتقاد بخش خصوصی است محاصل اقتصاد بیمار دولتی كشور است كه علیرغم رهنمود ها و تأكیدات و شعارهای سالهای مختلف، همچنان در ید اختیار دولت است و حتی سیاستهای ابلاغی در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی و یا قانون بهبود مستمر محیط كسب و كار نتوانست از اثرات حضور دولت و تسری ضعف های دولت در برنامه ریزی و مدیریت بكاهد.

هزار و یکصد و هفتاد و سومین نشست هیأت مدیره انجمن برگزار شد

مدیره انجمن در دیدار مقام رهبری با فعالین اقتصادی ارائه و مورد بحث قرار گرفت. در این نشست همچنین موارد دستور جلسه و اهم مکاتبات و گزارشات دبیرخانه ارائه شد.

هزار و یکصد و هفتاد و سومین نشست هیأت مدیره انجمن با حضور اعضای هیأت مدیره و روسا و دبیران کارگروه های تخصصی عصر روز یکشنبه ۲۸ بهمن برگزار شد. در این نشست موضوعات مختلف مرتبط با لزوم کنترل و محدودیت واردات و مشکلات ثبت سفارش و تخصیص ارز و قطعی های برق و مشکلات مربوط به واردات ماشین آلات و قطعات یدکی و همچنین افزایش اختلاف ارز بازار مبادله و بازار آزاد و همچنین موضوعات تعرفه ای مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت.

همچنین گزارشات مربوط به دیدار با دکتر عارف و طرح بازسازی و نوسازی صنایع نساجی و نشست مشترک با تشکل های صنفی و صنعتی نساجی و پوشاک پیرو موارد مطروحه توسط رئیس هیأت

برگزاری دوره آموزشی آشنایی با هوش تجاری و کاربرد Power BI در صنایع نساجی و پوشاک

Query، ایجاد روابط بین جداول، و استفاده از توابع DAX برای انجام محاسبات پیچیده بررسی شد.

بخش مهمی از دوره به طراحی داشبوردهای تخصصی در حوزه های تولید، فروش، منابع انسانی و لجستیک اختصاص یافت تا شرکت کنندگان بتوانند داده های سازمان خود را به اطلاعات قابل تحلیل تبدیل کنند.

با توجه به پیچیدگی های زنجیره تامین، تولید و فروش در صنعت نساجی و پوشاک، استفاده از ابزارهای هوش تجاری یک نیاز ضروری برای مدیران و کارشناسان این حوزه است.

Power BI به آن ها این امکان را می دهد که داده های پراکنده را یکپارچه کرده، روندهای مهم را شناسایی کنند و عملکرد بخش های مختلف را در قالب داشبوردهای بصری ارزیابی نمایند. با رشد رقابت و تغییرات سریع در بازار، سازمان هایی که از تحلیل داده برای تصمیم گیری استفاده می کنند، می توانند انعطاف پذیرتر عمل کرده و موقعیت بهتری در صنعت داشته باشند.

این دوره تلاش کرد تا گامی در جهت توانمندسازی فعالان این حوزه بردارد و آن ها را با رویکردهای داده محور در مدیریت و بهبود فرآیندهای کسب و کار آشنا کند.

دوره هوش تجاری Power BI برای دومین بار در انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد.

این دوره ۲۵ ساعته با هدف ارتقای مهارت های تحلیلی اعضای انجمن، از ۳۰ دی تا ۲۴ بهمن ماه برگزار شد. همچنین فرصتی برای متخصصان این حوزه فراهم کرد تا با ابزارهای تحلیلی داده آشنا شوند و از آن ها برای بهینه سازی فرآیندهای خود استفاده کنند.

در این دوره، شرکت کنندگان با مبانی Power BI، ورود و آماده سازی داده ها، مدل سازی اطلاعات، و طراحی داشبوردهای تحلیلی آشنا شدند.

همچنین، روش های پاک سازی و بهینه سازی داده ها با Power

صور تجلسه

خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و دومین نشست هیأت مدیره

هزار و صد و هفتاد و دومین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۴ در محل دفتر انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد و نسبت به موارد ذیل بحث و تبادل نظر و نسبت به برخی از آن ها اتخاذ تصمیم به عمل آمد.

۱- خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و یکمین نشست هیأت مدیره که در تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۳ برگزار شده بود قرائت و به امضای حاضرین در نشست مذکور رسید.

۲- گزارش جلسات مقدماتی و نشست های کارشناسی و سخنرانی مهندس دستمالچیان در دیدار مقام معظم رهبری با فعالین اقتصادی در تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۳ و بازتاب آن به استحضار هیأت مدیره محترم رسید و تعدادی از اعضای هیأت مدیره در این خصوص مطالبی را مطرح فرمودند.

۳- گزارشی از نشست های خبری و پوشش رسانه ای مرتبط با دیدار رهبری و رشد هشت درصدی و موضوع نقش بخش خصوصی در نظام حکمرانی به استحضار هیأت مدیره محترم رسید.

۴- گزارشی از جلسات کمیسیون ماده یک در تاریخ چهارشنبه ۱۴۰۳/۱۱/۰۳ با حضور آقایان مهندس نیلفروش زاده، مهندس مقصودی و مهندس کاردانیور و جلسه یکشنبه ۱۴۰۳/۱۱/۱۴ با حضور مهندس دستمالچیان و مهندس امامی رؤف ارائه شد. که پس از بحث و تبادل نظر راجع به تغییر نرخ پایه محاسبات گمرک در سال آتی و نیز مباحث مطروحه در خصوص کمیسیون مقرر شد پیگیری های بعدی توسط انجمن بعمل آید.

۵- گزارش مختصری از پیگیری دبیرخانه انجمن در خصوص موضوع کد اسیک های مرتبط با تشکل های ملی و تعیین تکلیف زمینه فعالیت انجمن صنایع نساجی ایران و اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک به استحضار هیأت مدیره محترم رسید.

۶- گزارش مختصری از برگزاری نمایشگاه نساجی و پوشاک مشهد که در تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۵ برگزار شده بود به استحضار هیأت مدیره محترم رسید.

۷- گزارش مختصری از موضوع ظرفیت سنجی واحدهای منسوج نافته که در دفتر صنایع منسوجات و پوشاک برگزار می گردد و دکتر کاظمی بعنوان نماینده انجمن در جلسات مذکور شرکت می کند ارائه شد. ۸- گزارش مختصری از نشست راهبرد توسعه صنعت پوشاک مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۳۰ در اتاق بازرگانی تهران در موضوع پژوهش دکتر عیسی منصوری ارائه شد.

۹- جناب آقای دکتر محمد امامی رئیس هیأت مدیره انجمن مدیریت سبز ایران طبق دعوت قبلی در جلسه حضور یافتند و ضمن ارائه توضیحاتی در خصوص نوزدهمین همایش مدیریت سبز در تاریخ ۱ و ۲ اسفند ماه که با همکاری انجمن صنایع نساجی ایران برگزار می شود تفاهم نامه مشترک دو تشکل را امضا و مبادله نمودند.

۱۰- آخرین هماهنگی های بعمل آمده برای برنامه بازدید از مجتمع تندگویان به استحضار هیأت مدیره رسید.

۱۱- آقای امین مقدم با اشاره به موضوعات مطروحه در ارتباط با کمیسیون ماده یک و لزوم محدودیت واردات پارچه توضیحاتی را در خصوص حمایت مالی اتاق بازرگانی تهران از نمایشگاه های بین المللی در منطقه ارائه فرمودند.

۱۲- سرکار خانم دکتر مریم یوسف زاده و آقای دکتر احمدی از دانشگاه صنعتی امیرکبیر طبق دعوت قبلی در جلسه حضور یافتند و توضیحاتی در خصوص حمایت های دولت از شرکتهای دانش بنیان و نیز فرصت های حمایتی قانون جهش تولید ارائه فرمودند.

۲۰- جلسه در ساعت ۱۷:۰۰ با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد خاتمه یافت. عدم حضور آقایان: محمدرضا مقدم

جهت سفارش خرید نسخه چاپی جزوات مطالعات راهبردی با دبیرخانه انجمن تماس حاصل فرمایید

۰۲۱-۲۶۲۰۰۱۹۶

۱۴ چالش اصلی صنایع نساجی در سال ۱۴۰۳

خبرگزاری تسنیم/ توقع تولیدکنندگان داخلی از دولت در شرایطی که به دلایل مختلف تولید و صنعت تحت فشارهای داخلی و خارجی اعم از تحریم و ارز و قطعی برق و گاز و کمبود نقدینگی و تورم افسارگسیخته و ناپایداری اقتصادی قرار دارد، کنترل بازار و حمایت از کالای داخلی است.

نگاهی به شاخص‌های اقتصادی در این سال و سیاست‌های دولت سیزدهم و چهاردهم در مواجهه با مسائل و مشکلات این سال و نتایج و تأثیرات آن بر صنایع کشور مؤید تشدید فشار اقتصادی دارد.

البته سال‌هایست زنجیره تولید و صنعت کشور، هر روز با چالش‌های جدیدی مواجه می‌شود. برخی از چالش‌های تولید که مربوط به زیرساخت‌های اقتصادی خرد و کلان کشور است، طی سال‌های گذشته لاینحل باقی‌مانده و از سوی دیگر، تأثیر تحریم‌های بین‌المللی و داخلی هم هر روز نمودش بیشتر می‌گردد.

متأسفانه در سال اخیر هم مشکل قطعی برق و گاز صنایع به تمام موارد حل نشده قبلی اضافه شده است. در این یادداشت به صورت اجمالی ۱۴ چالش اصلی صنعت نساجی را عنوان می‌کنیم که هنوز راهکاری برای حل آنها به کار گرفته نشده است.

۱- مشکلات مربوط به محدودیت‌های ارزی، ثبت سفارشات و تخصیص ارزها

کاهش درآمدهای ارزی کشور، وضع تحریم‌های بین‌المللی، عدم دسترسی به منابع ارزی بلوکه شده در مجموع باعث کاهش منابع ارزی دولت و در نتیجه اعمال شدید محدودیت در تخصیص ارز به بخش صنعت کشور و به طبع آن صنایع نساجی شده است و دولت در سال‌های اخیر با وضع دستورالعمل‌های ارزی سعی در کنترل شرایط و مدیریت منابع ارزی دارد که متأسفانه به دلیل عدم مشورت با بخش خصوصی و نیز عدم انجام کارشناسی کافی در تدوین این سیاست‌ها در عمل منجر به ایجاد مانع و سرعت گیر برای رشد تولید صنعت کشور می‌شود و نه تنها نمی‌تواند منابع محدود ارزی را مدیریت کند بلکه در عمل زمینه ساز ایجاد رانت و فساد ارزی در کشور می‌گردد. صنعت نساجی نیز در این سال‌ها از این کم توجهی و عملکرد غیر کارشناسی بی‌نصیب نبوده است که در جای خود به آن خواهیم پرداخت.

۲- مسائل و مشکلات مرتبط با قطعی مکرر برق و گاز واحدهای تولیدی

افزایش نرخ برق واحدهای تولیدی و صنعتی و متعاقب آن قطعی‌های مکرر برق واحدهای صنعتی بر خلاف ماده ۲۵ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار در جهت جلوگیری از قطع برق

بزرگ تولیدکنندگان صنعت نساجی در سال‌های اخیر است از مناطق آزاد صورت می‌پذیرد.

عدم نظارت کافی بر بازارچه‌های مرزی و عدم اجرای آیین نامه اجرایی مربوط به آن و انتقال کالای وارداتی به استان‌های دیگر بدون انجام تکالیف قانونی و مبادلات غیر شفاف و بدون فاکتور این محصولات عملاً سبب شده که تولیدکنندگان داخلی هم در فروش محصول خود، هم در رقابت با کالای وارداتی به دلیل عدم پرداخت مالیات ارزش افزوده و عدم صدور فاکتور رسمی با مشکل مواجه شوند.

اخیراً هم که آیین نامه جدیدی برای واردات ته لنجی صادر و ابلاغ شد که احتمالاً مشکلات این بخش را افزایش می‌دهد، ضمن اینکه به هر حال با توجه به عدم وجود کارگاه تولیدی در استان‌های مذکور چگونه است که انواع نخ و پارچه جزو اقلام پیله‌وری قرار گرفته است و کالایی که در استان همجوار بازارچه مصرف ندارد اصولاً چرا باید از این مناطق وارد شود.

۵- بخش خصوصی، به مثابه بازوی مشورتی حاکمیت؟ یا زینت المجالس

یکی دیگر از موضوعاتی که از اوایل دهه ۹۰ و با تصویب قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار مورد توجه بخش خصوصی و حاکمیت قرار گرفت موضوع مشارکت بخش خصوصی در نظام تصمیم‌سازی و حکمرانی کشور بود که علی‌رغم تصریح قانون مغفول واقع گردید اگرچه در سال‌های اخیر تصویب آیین نامه‌های اجرایی مفاد ۲۴ و ۳۰ این قانون و ابلاغ آن توسط معاون حقوقی رئیس جمهور، بازقه‌های امیدیه برای بخش خصوصی در اصلاح نظام حکمرانی ایجاد نمود اما رویه‌های بعدی دولت در عمل به آن نشان داد که همچنان در بر یک پاشنه می‌چرخد.

وقتی شعار سال پیشرفت با مشارکت مردم عنوان شد مجدد این ذهنیت تقویت شد که بخش خصوصی و تشکل‌های تخصصی نیز که بخشی از مردم را نمایندگی می‌کنند، می‌توانند در جهت افزایش مشارکت در اداره و پیشرفت کشور ایفای نقش کنند، اما در عمل شاهدیم که بجز موارد معدود عملاً بخش خصوصی در بخش‌های بزرگی از دولت به مثابه زینت المجلس دعوت می‌گردد و هنوز اعتماد و اعتقاد کافی در بدنه دولت برای مشارکت دیده نمی‌شود.

۶- شفافیت انتشار اطلاعات، چالش قانونی یا راهکار مبارزه با فساد و رانت

در بسیاری از نقاط دنیا جریان شفاف اطلاعات را یکی از راه‌های مبارزه با فساد و رانت می‌دانند. موضوعی که سال‌هاست توسط بخش‌های مختلف خصوصی مورد پیگیری است و متأسفانه به دلایل مختلف از جمله فشارهای گروه‌های ذینفع هنوز محقق نشده است و بدون تردید ایجاد شفافیت اطلاعات حداقل در مواردی که از بیت‌المال و منابع عمومی و انفاق هزینه می‌شود می‌تواند نقش موثری در کاهش فساد و رانت داشته باشد.

۷- نظام تعرفه‌های گمرکی حمایت از تولید داخل یا کالای وارداتی

تعرفه‌های صنعت نساجی از الیاف تا نخ و پارچه و منسوج و پوشاک نهایی از ابتدای سال ۱۳۹۰ از یک روند منطقی و پلکانی تبعیت می‌کرد و هرچه به انتهای زنجیره نزدیک می‌شد این تعرفه‌ها بیشتر می‌شد تا به نوعی حمایت از تولید در زنجیره ارزش و ایجاد اشتغال صورت پذیرد. متأسفانه در سال ۱۴۰۰ به دلیل جهش نرخ ارز این تعرفه‌ها دچار تخعیر شد و نظام هماهنگ قبلی از بین رفت و متأسفانه علی‌رغم پیگیری‌های بسیار همچنان کمیسیون ماده یک به بهانه جلوگیری از افزایش قاچاق با آن مخالفت می‌نماید.

واحدهای غیر تولیدی از دیگر مواردی بود که در طول سال برای صنعت و تولید کشور مشکل ساز شد.

در ارتباط با قطعی‌های برق و گاز نکات مختلفی توسط فعالین بخش خصوصی مطرح است که نشان از ناکارآمدی و عملکرد ضعیف مدیران محترم در دولت‌های مختلف دارد.

عدم توجه به نکات کارشناسی در صدور دستورالعمل‌ها و مقررات سبب شده که عملاً واحدهایی که طرح‌های توسعه‌ای اجرا کرده‌اند و طبیعتاً مصرف بالاتری دارند مشمول اختلالات قطع بیشتری می‌گردند و یا در ارتباط با انرژی‌های خورشیدی مجموع رویه‌ها به گونه‌ای است که واحدها امکان بهره‌مندی از حداقل حمایت‌ها را هم ندارند و عملاً تحویل برق شبکه و فقدان زیرساخت برای تضمین عدم قطعی برق واحدها سبب شده که بسیاری از واحدهای تولیدی به سمت خرید ژنراتور حرکت کنند و عدم وجود سوخت گازوئیل و قیمت‌های بازار سیاه و قاچاق این سوخت عملاً نگرانی‌های جدیدی را برای تولید به همراه داشت ضمن اینکه قطعی‌های برنامه‌ریزی نشده برق و گاز و عدم مدیریت زمانی آنها ضمن افزایش میزان ضایعات و استهلاک قطعات منجر به کاهش راندمان کار واحد و تولید کمتر و افزایش هزینه‌های سربار و به تبع آن افزایش قیمت تمام شده گردید که این افزایش قیمت تمام شده در بسیاری از موارد عملاً منجر به کاهش توان رقابت کالای داخلی در مقابل کالای قاچاق و وارداتی شد.

۳- مشکلات مرتبط با قاچاق منسوجات و پوشاک و واردات بی‌رویه و غیر کارشناسی

قاچاق منسوجات و پوشاک در سال ۱۴۰۳ نیز همچون سال‌های گذشته و تقریباً بدون توجه ویژه و مبارزه جدی ادامه یافت و در حالی که متأسفانه بازار با رکود مواجه بود پوشاک قاچاق همچنان وارد کشور شد و بخشی از بازار تولیدکنندگان داخلی را به تسخیر درآورد در حالی که توقع این بود در شرایطی که واحدهای تولید داخل با سختی بیشتری مواجه بودند حداقل دولت محترم با محدودیت واردات و قاچاق کالای خارجی به حمایت از ساخت داخل می‌پرداخت.

افزایش بیست درصدی واردات رسمی پارچه در سال جاری در حالی که باید روند کاهشی آن توسط وزارت صمت پیگیری می‌شد، نمونه بارزی از این ناهماهنگی و سوء مدیریت‌ها بود متأسفانه در سال‌های پس از ۱۴۰۰ که در واقع شاهد جهش ارزی و چند نرخی بودن ارز هستیم واردات پارچه هم به لحاظ وزنی و هم به لحاظ ارزشی تقریباً روند صعودی عجیبی به خود گرفته است که با توجه به افزایش قاچاق و کوچک شدن سبد خوار و اقتصاد جامعه و نیز وضعیت پوشاک داخل کمی قابل تأمل می‌باشد.

افزایش بیش از سیصد درصدی واردات پارچه نسبت به سال ۱۴۰۰ بیانگر وجود رانت و فساد ناشی از چند نرخی بودن ارز در این صنعت است که متأسفانه ارزی که باید برای واردات ماشین‌آلات و سرمایه‌گذاری تولیدی مصرف می‌شد برای واردات کالای واسطه‌ای و نهایی صرف شده است.

۴- مناطق آزاد و تجاری سکوی صادرات یا دوربرگردان واردات

متأسفانه در سال‌های اخیر مناطق آزاد و تجاری بازارچه‌های مرزی که با هدف افزایش صادرات کشور برنامه‌ریزی و توسعه یافته بودند عملاً در جهت واردات بی‌رویه و غیر کارشناسی حرکت کردند.

عدم وجود ساز و کارهای نظارتی و تسهیل بسیاری از مقررات در این مناطق و عدم وجود نظارت و کنترل‌هایی که بر روی تولیدکنندگان رسمی و شفاف کشور وجود دارد، سبب شده است که سهم این مناطق از واردات به شدت افزایش یابد به طوری که بیش از ۸۰ درصد واردات پارچه که یکی از معضلات

صور تجلسه

خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و سومین نشست هیأت مدیره

هزار و صد و هفتاد و سومین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با حضور اکثریت اعضای هیأت مدیره روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۸ در محل دفتر انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد و نسبت به موارد ذیل بحث و تبادل نظر و نسبت به برخی از آنها اتخاذ تصمیم به عمل آمد.

۱- خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و دومین نشست هیأت مدیره که در تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۴ برگزار شده بود قرائت و به اعضای حاضرین در نشست مذکور رسید.

۲- گزارش مختصری از نشست کارگروه رنگری، چاپ و تکمیل و کارگروه بافندگی انجمن توسط آقای سمانیان ارائه شد و قرار شد پیشنهادات ایشان در خصوص اصلاح آئین نامه کارگروهها و شرایط رای دادن در مجمع آتی و انتخابات هیأت مدیره در دستور کار قرار گیرد.

۳- گزارش نشست مشترک با دفتر صنایع منسوجات و پوشاک در ارتباط با ظرفیت سنجی واحدهای منسوج نبافته در روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۷ و همچنین نشست کمیسیون صنعت مجلس با موضوع عرضه پلی پروپیلن در روز یکشنبه ۱۴ بهمن ماه توسط آقای دکتر کاظمی ارائه گردید.

۴- گزارش بازدید هیأت مدیره از مجتمع شهید تندگویان و میزبانی شایسته این مجموعه توسط آقایان دکتر شیبانی و سایر اعضای محترم هیأت مدیره ارائه شد.

۵- گزارش نشست تامین مالی از طریق اوراق گواهی اعتبار با حضور مدیران بانکهای عامل و نمایندگان تشکل های نساجی و پوشاک که با میزبانی مدیر کل محیط کسب و کار وزارت صمت در مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۵ برگزار شده بود ارائه گردید.

۶- گزارش مبسوطی از نشست مشترک تشکلهای صنف و صنعت نساجی و پوشاک با حضور سرپرست دفتر صنایع منسوجات و پوشاک به دعوت بسیج اصناف و بازاریان و فعالین اقتصادی توسط آقای امامی رئوف ارائه گردید و همچنین دعوتنامه و دستورجلسات مذکور و مکاتبه انجام شده در این ارتباط به شماره ۲۲۵۴۹-۱۴۰۳ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۰ به استحضار هیأت مدیره محترم رسید.

۷- گزارش مبسوطی از نشست مشترک آقایان مهندس دستمالچیان و مهندس امامی رئوف در دفتر اقتصادی بیت رهبری و همچنین نشست مشترک هیأت رئیسه انجمن با دکتر عارف معاون اول رئیس جمهور به استحضار هیأت مدیره رسید.

۸- آقای مهندس دستمالچیان گزارش مبسوطی از مجموع پیگیری های انجام شده در خصوص لزوم بازسازی و نوسازی و کاهش واردات و تاثیر گذاری انجمن صنایع نساجی ایران و لزوم هماهنگی و حمایت هیأت مدیره انجمن ارائه فرمودند.

۹- آمار مقایسه ای ده ماهه سال ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ و همچنین آمار واردات هشت ساله پارچه به استحضار هیأت مدیره رسید.

۱۰- در خصوص برگزاری مجمع عمومی و انتخابات آتی هیأت مدیره انجمن مقرر شد تا برنامه ریزی برای برگزاری در بهار سال آتی بعمل آید.

۱۱- جلسه در ساعت ۱۷:۰۰ با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد خاتمه یافت.

عدم حضور آقایان: علیمردان شیبانی، حسین نیکچی

اکنون نیز سامانه بازار مبادله با اختلاف نرخ بازار آزاد همان مسیر سامانه نیما را طی می کند.

۱۰- کاهش ارزش پول ملی و مشکلات نقدینگی واحدهای تولیدی

کاهش ارزش پول ملی در سال های متمادی، اقتصاد خسته، ناآرام و پرتنش کشور، نرخ تورم سنگین و سیاست های نادرست بانکی عملاً بخش تولید صنعت را در مرحله نامناسبی قرار داده و چنانچه برای تأمین مالی آن برنامه ریزی ویژه ای صورت نگیرد با مشکل عدیده مواجه خواهد شد.

۱۱- دشواری های بازسازی و نوسازی صنایع

بازسازی و نوسازی صنایع به خصوص صنعت نساجی و پوشاک کشور که در برنامه توسعه هفتم هم به آن اشاره گردیده است نیازمند حمایت های جدی در ثبت سفارشات و تخصیص ارز و تسهیلات بانکی مناسب و تسهیل فرایند واردات تکنولوژی است. تجربه های موفق صنایع نساجی در پروژه بازسازی و نوسازی در دهه هفتاد می تواند در پروژه بازسازی و نوسازی این صنعت مورد توجه قرار گیرد بدون تردید در شرایط تحریم ها و کاهش ارزش پول ملی بازسازی و نوسازی بدون حمایت دولت بسیار دشوار خواهد بود.

۱۲- برنامه توسعه هفتم، اهداف و ماموریت ها و مشکلات تحقق آن

بخشی از رشد هشت درصدی صنعت در برنامه توسعه هفتم با توجه ویژه به صنایع نساجی و پوشاک به لحاظ ماهیت کوچک و متوسط بودن و اشتغال افزایش بالای این صنایع و پراکندگی جغرافیایی و وجود فرهنگ و هنر بومی در این صنعت توسط فعالین این صنعت شدنی است. توجه به تشکلهای بخش خصوصی و اسناد راهبردی و توسعه ای در این سند و حمایت از پروژه بازسازی و نوسازی و تمرکز بر زنجیره ارزش صنعت می تواند تجربیات موفق کشورهایی مانند ترکیه را در صنعت نساجی برای ما نیز رقم بزند.

۱۳- رکود بازار، مشکلات تولید و افزایش غیر کارشناسی واردات محصولات آماده و نیمه آماده

توقع تولیدکنندگان داخلی از حاکمیت در شرایطی که به دلایل مختلف تولید و صنعت تحت فشارهای داخلی و خارجی اعم از تحریم و ارز و قطعی برق و گاز و کمبود نقدینگی و تورم افسارگسیخته و ناپایداری اقتصادی قرارداد، کنترل بازار و حمایت از کالای داخلی است. متأسفانه واردات بی رویه قاچاق و تخصیص ارز به واردات محصول آماده و نیمه آماده به جای سرمایه گذاری برای واردات ماشین آلات و مواد اولیه پایه نشان از سوء مدیریت دولتمردان در سال های اخیر بوده است که علی رغم پیگیری های بسیار به آن توجه نگردیده است و فضایی برای رقابت عادلانه با کالای خارجی فراهم نیست.

۱۴- ناهماهنگی سازمانها و نهادهای دولتی و تشدید فشار به تولیدکنندگان شناسنامه دار

متأسفانه در شرایطی که روند تولید و صنعت کشور در شرایط عادلانه با رقیب خارجی نیست و اختلاف نرخ ارز و ناکارآمدی نظام تعرفه ها و فساد و رانت عملاً شرایط را برای تولیدکنندگان داخلی دشوار ساخته است. ناهماهنگی های بین دستگاه های مختلف دولتی نیز مزید بر علت شده است که شاید مهم ترین آن فشارهای مستقل سازمان مالیاتی، سازمان تأمین اجتماعی، بانک ها، گمرکات، ادارات برق و گاز به واحدهای تولیدی و تلاش برای وصول مطالبات بیشتر به بهانه های مختلف است. در پایان امیدواریم که با تدبیر و مدیریت شرایط در سال آتی شاهد اصلاح بسیاری از ناملایمات فعلی و تسهیل شرایط تولید در کشور باشیم و این مهم حاصل نمی شود مگر با به رسمیت شناختن نقش بخش خصوصی و تشکلهای تخصصی در نظام حکمرانی کشور که البته این موضوع سال هاست که به عنوان قانون به رسمیت شناخته شده ولی به آن عمل نمی شود.

مستحضر می باشید که واردات پوشاک به کشور ممنوع است و عملاً با وجود ارز دو نرخ دولت به واردکننده سوبسید اختلاف نرخ ارز آزاد و مبادله ای را به عنوان یارانه واردات پرداخت می کنند و متأسفانه در شرایطی دچار شده ایم که اگر پارچه به صورت قاچاق وارد کشور می شد به دلیل عدم دریافت یارانه اختلاف نرخ ارز عملاً بیشتر به نفع تولید داخل بود. توقع انجمن صنایع نساجی ایران از دولت استفاده بهینه و کارآمد از نظام رگولاتوری تعرفه هاست که اینک سایر کشورها نیز در این زمینه با درایت و دقت عمل برخورد می نمایند به عنوان مثال کشور ترکیه بر روی ردیف تعرفه الیاف پلی استر از مبدأ ایران تعرفه ویژه لحاظ نموده است تا از تولیدکننده داخلی خود حمایت کند و این سیاست را برای محصولات مختلف در ردیف تعرفه های مختلف از مبدأ کشورهای مختلف اعمال می نماید.

۸- چالش های صادر کنندگان برای رفع تعهد ارزی و از دست دادن بازارهای صادراتی

رفع تعهد ارزی که تقریباً در سال های اخیر مجموع صادر کنندگان کشور را با چالش های اساسی مواجه ساخته است از دیگر مواردی هست که نه تنها صنعت نساجی بلکه بخش عمده ای از صنایع کشور را با چالش جدی مواجه ساخته است و عملاً موجب از دست رفتن بسیاری از بازارهای صادراتی ما شده است و تقریباً همان تجربه ای که دولت در بخش واردات با تخصیص ارز نیما و مبادله به وارد کننده عملاً تشویق به واردات را تقویت می نماید، در بخش صادرات با قوانین رفع تعهد ارزی تنبیه هایی را برای صادر کنندگان در نظر گرفته است و در شرایط تحریم که تجارت با دنیای خارجی سخت و دشوار است به دلیل سختگیری های خود برای رفع تعهد ارزی زمینه ساز کاهش ارزش ارزی این بخش شده است و تک نرخ شدن ارز و اصلاح قوانین رفع تعهد می تواند نقش بزرگی در توسعه صادرات نساجی و پوشاک کشور داشته باشد.

متأسفانه مجموع قوانین مذکور بسیاری از صادر کنندگان را از تمرکز اصلی خود به صادرات به تلاشگران برای واردات طلا و ارز به طرق مختلف قانونی و غیر قانونی بدل ساخته است.

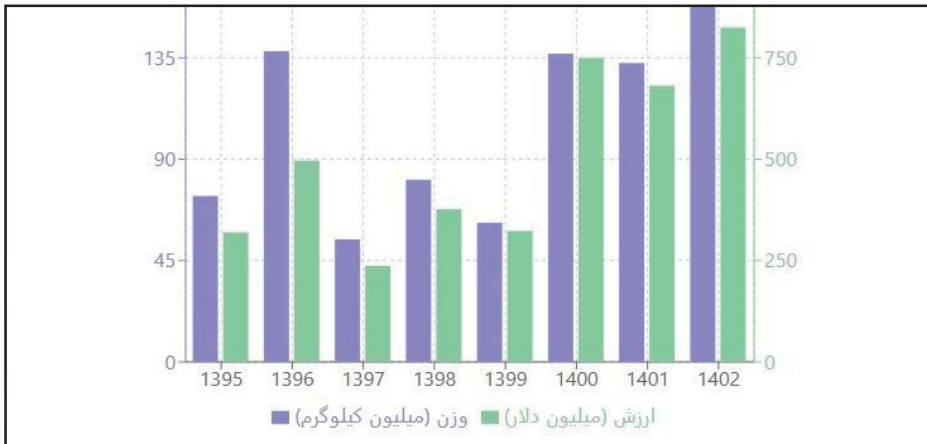
۹- چند نرخ ی بودن ارز و ناکار ناکارآمدی سامانه نیما و بازار مبادله ارز و طلا

در خصوص چند نرخ ی بودن ارز و زبان های آن به اقتصاد کشور سخن بسیار گفته شده است و در واقع به نوعی رانت و فساد برای تنبیه صادر کنندگان شفاف و تشویق وارد کنندگان عمل نموده است به نظر می رسد مدامی که دولت ارز تک نرخ را در بازار ایجاد حاکم نکند به دلیل عدم تعادل عرضه و تقاضا و عدم اطمینان متقاضیان از وجود منابع کافی ارزی این داستان ادامه خواهد داشت.

تلاش ها و تجربیات دولت های مختلف در سال های گذشته نیز به دلیل عدم وجود زیرساخت های اقتصادی و سیاسی و بین المللی منجر به نتیجه نگردیده است و متأسفانه تجربیات تلخ گذشته تکرار گردیده است و سامانه نیما همان مسیر ارز ۴۲۰۰ تومانی را ادامه داد تا پایان خط تحویل سامانه بازار مبادله شد و

صنعت نساجی، قربانی سود رانتهی واردات پارچه

حدود ۸۱۸ میلیون کیلوگرم به ارزش ۳۵۰۶ میلیون دلار بوده است.

دوره دوم، سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ است که در آن میانگین سالانه واردات به حدود ۱۴۴۵ میلیون کیلوگرم به ارزش ۷۵۱،۷ میلیون دلار افزایش یافته است.

این افزایش به معنای رشد ۷۶،۷ درصدی از نظر وزنی و ۱۱۴،۴ درصدی از نظر ارزش دلاری است.

چنین افزایش ناگهانی و پایداری در واردات یک کالای استراتژیک مانند پارچه، نمی‌تواند تنها ناشی از تغییرات طبیعی بازار باشد.

برای درک بهتر این پدیده، باید عمیق‌تر به ساختار واردات و تغییرات آن در این دوره بپردازیم:

یکی دیگر از نکات مهم روند قیمت متوسط پارچه‌های وارداتی است. این قیمت از حدود ۴،۳۴ دلار بر کیلوگرم در سال ۱۳۹۵ با روندی تقریباً صعودی به ۵،۴۷ دلار در سال ۱۴۰۰ رسیده و سپس اندکی کاهش یافته است.

این افزایش قیمت می‌تواند ناشی از تغییر در ترکیب پارچه‌های وارداتی، افزایش کیفیت، یا افزایش قیمت‌های جهانی باشد و یا بهره‌گیری از رانت اختلاف نرخ ارز نیما و ارز آزاد و به منظور دریافت ارز بیشتر باشد.

افزایش قابل توجه واردات پارچه به ایران در سال‌های اخیر، به ویژه از سال ۱۴۰۰ به بعد، سؤالات مهمی را پیش روی سیاست‌گذاران و فعالان صنعت نساجی قرار می‌دهد.

این افزایش به معنای خروج سالانه حدود ۸۰۰ میلیون دلار ارز از کشور برای واردات کالایی است که حداقل بخشی از آن قابلیت تولید در داخل کشور را دارد. درک چرایی این افزایش و پیامدهای آن برای صنعت نساجی کشور، نیازمند بررسی دقیق‌تر ترکیب واردات و عوامل مؤثر بر آن است.

*تحلیلی بر واردات پارچه به تفکیک ردیف تعرفه

بررسی دقیق‌تر آمار واردات پارچه نشان می‌دهد که نه تنها حجم واردات افزایش یافته، بلکه ترکیب کالاهای وارداتی نیز تغییر قابل توجهی کرده است.

برای درک بهتر این تغییر، واردات پارچه را به دو دسته اصلی تقسیم می‌کنیم: پارچه‌های صنعتی (فصل ۵۹ تعرفه گمرکی) و پارچه‌های غیرصنعتی (سایر فصول). پارچه‌های صنعتی که شامل پارچه‌های فنی، پوشش‌های دیواری، کرباس‌های نساجی و پارچه‌های سیلیکاته می‌شوند، معمولاً به دلیل تکنولوژی پیچیده‌تر، تولید داخلی کمتری دارند و واردات آن‌ها برای صنایع کشور اجتناب‌ناپذیر است. در مقابل، پارچه‌های غیرصنعتی شامل پارچه‌های کشفاف،

مرکز آمار و بانک مرکزی مؤید کوچک شدن سبد هزینه‌های پوشاک در سبد خانوار است و آمارهای تولیدی کشور نیز مؤید رونق خاص در تولید نبوده است.

این روند صعودی در سال‌های بعد نیز ادامه داشته و در سال ۱۴۰۲ به اوج خود رسیده است.

در این سال، واردات پارچه به حدود ۱۶۳،۹ میلیون کیلوگرم به ارزش ۸۲۴،۵ میلیون دلار افزایش یافته که نسبت به سال ۱۳۹۹، افزایشی ۱۶۵ درصدی در وزن و ۱۵۵ درصدی در ارزش را نشان می‌دهد.

بررسی روند واردات پارچه طی دوره هشت ساله ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۲ نشان می‌دهد که الگوی واردات به دو دوره کاملاً متمایز قابل تقسیم است.

دوره اول، سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۹ است که در آن واردات پارچه با نوساناتی همراه بوده، اما به طور میانگین سالانه

براساس آمار رسمی، از سال ۱۴۰۰ واردات پارچه با افزایش بیش از دو برابری مواجه شده به عبارتی این موضوع به معنای خروج سالانه حدود ۸۰۰ میلیون دلار ارز از کشور برای واردات کالایی است که حداقل بخشی از آن قابلیت تولید در داخل کشور را دارد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، صنعت نساجی کشور در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی دست و پنجه نرم می‌کند. از تأمین مواد اولیه گرفته تا رقابت با محصولات خارجی قاچاق و وارداتی، همگی بر دشواری مسیر این صنعت کهن افزوده‌اند.

در این میان، تحلیل آمار واردات پارچه به عنوان یکی از مهمترین نهاده‌های میانی این صنعت، می‌تواند تصویری روشن از وضعیت بازار و چالش‌های پیش روی تولیدکنندگان داخلی ارائه دهد.

بررسی آمار واردات پارچه طی سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۲ از یک تغییر الگوی قابل تأمل حکایت دارد؛ تغییری که نه تنها در حجم و ارزش واردات، بلکه در ترکیب کالاهای وارداتی نیز نمود یافته و پرسش‌های جدی را پیش روی سیاست‌گذاران و فعالان این صنعت قرار داده است.

*سال ۸۰۰ میلیون دلار ارزیابی

آمارها نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۹ حجم واردات پارچه به ایران حدود ۶۱۸ میلیون کیلوگرم به ارزش تقریبی ۳۳۳ میلیون دلار بوده است. اما تنها یک سال بعد، در سال ۱۴۰۰، این رقم به طرز چشمگیری افزایش یافته و به حدود ۱۳۶،۹ میلیون کیلوگرم به ارزش ۷۴۹،۵ میلیون دلار رسیده است. به عبارت دیگر، تنها در فاصله یک سال، واردات پارچه از نظر وزنی ۱۲۱،۶ درصد و از نظر ارزش دلاری ۱۳۲ درصد افزایش یافته است در حالی که بررسی آمارهای اقتصادی

روند واردات کل پارچه به ایران (۱۳۹۵-۱۴۰۲)

(ردیف تعرفه‌های مختلف پارچه شامل پارچه‌های پوشاک و کالای خواب و پارچه‌های صنعتی)

سال	وزن (کیلوگرم)	ارزش دلاری	قیمت متوسط (دلار/کیلوگرم)
۱۳۹۵	۷۳،۶۷۷،۹۷۲	۳۱۹،۶۳۳،۷۹۰	۴،۳۴
۱۳۹۶	۱۳۸،۰۲۶،۳۵۳	۴۹۶،۵۲۵،۲۴۵	۳،۶۰
۱۳۹۷	۵۴،۴۲۰،۴۳۳	۲۳۶،۹۷۴،۵۱۱	۴،۳۵
۱۳۹۸	۸۰،۹۳۸،۰۱۳	۳۷۶،۶۷۸،۹۶۷	۴،۶۵
۱۳۹۹	۶۱،۸۰۳،۷۶۲	۳۲۳،۰۲۹،۵۵۹	۵،۲۳
۱۴۰۰	۱۳۶،۹۴۰،۸۹۰	۷۴۹،۵۲۴،۷۶۶	۵،۴۷
۱۴۰۱	۱۳۲،۶۶۲،۷۴۵	۶۸۱،۰۸۱،۷۲۷	۵،۱۳
۱۴۰۲	۱۶۳،۸۷۸،۸۴۶	۸۲۴،۴۷۴،۹۰۷	۵،۰۳

پارچه‌های تار و پود باف از نخ‌های فیلامنت، پارچه‌های پنبه‌ای و سایر انواع پارچه، بیشتر قابلیت تولید در داخل کشور را دارند.

بررسی داده‌ها از یک تغییر ساختاری بنیادین در الگوی واردات پارچه به ایران است. در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۸، پارچه‌های صنعتی (فصل ۵۹) بیش از نیمی از وزن واردات را تشکیل می‌دادند.

به عنوان مثال، در سال ۱۳۹۵، حدود ۵۸ درصد از وزن کل واردات پارچه مربوط به پارچه‌های صنعتی بوده است. این سهم در سال ۱۳۹۶ به ۶۱٫۳ درصد افزایش یافته و در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ نیز همچنان بالای ۵۰ درصد باقی مانده است. اما از سال ۱۳۹۹ به بعد، این الگو به طور چشمگیری تغییر کرده است.

در سال ۱۳۹۹، سهم پارچه‌های صنعتی به ۳۹٫۴ درصد کاهش یافته و در سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ به کمتر از ۱۷ درصد رسیده است.

در مقابل، سهم پارچه‌های غیرصنعتی از کل واردات به شدت افزایش یافته و از ۴۲ درصد در سال ۱۳۹۵ به بیش از ۸۵ درصد در سال ۱۴۰۲ رسیده است. این تغییر ساختاری در واردات پارچه از آن جهت حائز اهمیت است که برخلاف پارچه‌های صنعتی، بسیاری از پارچه‌های غیرصنعتی قابلیت تولید در داخل کشور را دارند و افزایش واردات آن‌ها می‌تواند به معنای آسیب به تولیدکنندگان داخلی باشد.

بیشترین افزایش در میان پارچه‌های غیرصنعتی مربوط به پارچه‌های تار و پود باف از نخ‌های فیلامنت (کدهای تعرفه ۵۴۰۷ و ۵۴۰۸) و پارچه‌های کشباف (فصل ۶۰) بوده است. واردات پارچه‌های تار و پود باف از نخ‌های فیلامنت از حدود ۲۴٫۵ میلیون کیلوگرم در سال ۱۳۹۹ به بیش از ۱۰۳٫۴ میلیون کیلوگرم در سال ۱۴۰۲ رسیده که افزایشی ۳۲۲ درصدی را نشان می‌دهد. همچنین واردات پارچه‌های کشباف از ۴٫۷ میلیون کیلوگرم در سال ۱۳۹۹ به نزدیک ۱۲ میلیون کیلوگرم در سال ۱۴۰۲ افزایش یافته است.

نکته قابل توجه دیگر، تفاوت قیمت متوسط بین پارچه‌های صنعتی و غیرصنعتی است. قیمت متوسط پارچه‌های غیرصنعتی به طور قابل توجهی بالاتر از پارچه‌های صنعتی است.

به عنوان مثال، در سال ۱۴۰۲، قیمت متوسط پارچه‌های صنعتی حدود ۴٫۲۵ دلار بر کیلوگرم بوده، در حالی که این رقم برای پارچه‌های غیرصنعتی ۵٫۱۷ دلار بر کیلوگرم بوده است.

تغییر الگوی واردات افزایش واردات پارچه‌های غیر صنعتی از سال ۱۳۹۹ آغاز شده و در سال ۱۴۰۰ به اوج خود رسیده است. این تغییر در زمانی رخ داده که کل واردات پارچه نیز به شدت افزایش یافته است. این همزمانی می‌تواند نشان‌دهنده ارتباط بین این دو پدیده باشد و احتمالاً عوامل مشترکی در پس هر دو تغییر وجود داشته است.

برای درک بهتر این تغییرات، باید به این نکته توجه داشت که پارچه‌های غیرصنعتی عمدتاً در صنایع پوشاک، مبلمان و محصولات مصرفی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

این پارچه‌ها معمولاً تنوع بیشتری دارند و بازار مصرف گسترده‌تری را پوشش می‌دهند. از طرف دیگر، پارچه‌های صنعتی بیشتر در زمینه‌های تخصصی مانند صنایع خودروسازی، ساختمان، پزشکی و نظامی کاربرد دارند. افزایش سهم پارچه‌های غیرصنعتی در واردات می‌تواند نشان‌دهنده تغییر در ساختار تقاضای داخلی، افزایش قدرت رقابتی واردات در مقابل تولید داخلی، یا تغییر در سیاست‌های تجاری و ارزی کشور باشد.

همچنین باید به این نکته اشاره کرد که واردات پارچه‌های صنعتی در طول این دوره هشت ساله، با وجود نوسانات، روند

نسبتاً ثابتی داشته و از نظر وزنی بین ۲۲ تا ۴۶ میلیون کیلوگرم در سال (به استثنای سال ۱۳۹۶) در نوسان بوده است.

این می‌تواند نشان‌دهنده وابستگی نسبتاً ثابت صنایع کشور به این نوع پارچه‌ها باشد و با عنایت به روند ثابت واردات پارچه‌های صنعتی، این افزایش واردات پارچه می‌تواند مؤید خلاهای قانونی برای دریافت ارز آسان و ارزان برای واردات پارچه باشد. در مقابل، واردات پارچه‌های غیرصنعتی از حدود ۳۰ میلیون کیلوگرم در سال ۱۳۹۵ به بیش از ۱۳۹ میلیون کیلوگرم در سال ۱۴۰۲ افزایش یافته است.

این افزایش چشمگیر در واردات پارچه‌های غیرصنعتی، که عمدتاً قابلیت تولید در داخل کشور را دارند، پرسش‌هایی را درباره عوامل مؤثر بر این تغییر و پیامدهای آن برای صنعت نساجی کشور مطرح می‌کند و می‌تواند مؤید رانت چند نرخ بودن ارز و اختلاف نرخ ارز نیما و بازار آزاد باشد ضمن اینکه حجم قابل ملاحظه‌ای از این واردات توسط تجار و بازرگانان و از مناطق آزاد وارد کشور شده است و پارچه‌های وارداتی نیز عملاً با نرخ ارز آزاد در اختیار بازار قرار داده شده است.

قیمت متوسط پارچه‌های صنعتی با نوساناتی افزایش یافته و از حدود ۲٫۸ دلار بر کیلوگرم در سال ۱۳۹۵ به حدود ۴٫۳ دلار در سال ۱۴۰۲ رسیده است.

همچنین قیمت متوسط پارچه‌های غیرصنعتی که در سال ۱۳۹۵ حدود ۶٫۵ دلار بر کیلوگرم بوده، پس از کاهش به حدود ۵٫۲ دلار در سال ۱۳۹۶، روند نسبتاً ثابتی را طی کرده و در سال‌های اخیر با کاهش اندکی به حدود ۵٫۲ دلار در سال ۱۴۰۲ رسیده است.

نکته جالب توجه در این نمودار، کاهش فاصله بین قیمت متوسط پارچه‌های صنعتی و غیرصنعتی در طول زمان است. در سال ۱۳۹۵، این فاصله حدود ۳٫۷ دلار بر کیلوگرم بوده، اما در سال ۱۴۰۲ به حدود ۰٫۹ دلار کاهش یافته است.

این کاهش فاصله می‌تواند ناشی از افزایش کیفیت پارچه‌های صنعتی وارداتی، تغییر در ترکیب پارچه‌های وارداتی در هر گروه، یا تغییر در الگوهای قیمت‌گذاری جهانی باشد.

*عوامل اصلی افزایش واردات پارچه به کشور

افزایش چشمگیر واردات پارچه‌های غیرصنعتی از سال ۱۴۰۰ به بعد، پدیده‌ای نیست که بتوان آن را تنها با تغییرات طبیعی بازار توضیح داد. بررسی‌ها و تحلیل‌های اقتصادی نشان می‌دهد چند عامل کلیدی در این پدیده نقش داشته‌اند که مهمترین آن‌ها شکاف بین نرخ ارز نیمایی و بازار آزاد، و همچنین نقش مناطق آزاد تجاری در تسهیل واردات بوده است.

شاید مهمترین عامل تأثیرگذار بر افزایش واردات پارچه، اختلاف قابل توجه بین نرخ ارز نیمایی (مورد استفاده در محاسبات گمرکی) و نرخ ارز در بازار آزاد بوده است. این اختلاف که از سال ۱۳۹۹ به بعد به میزان قابل توجهی افزایش یافت، منجر به ایجاد رانت اقتصادی و انگیزه قوی برای واردات شده است.

واردکنندگان با استفاده از ارز نیمایی که به مراتب ارزان‌تر از ارز آزاد است، کالای مورد نظر خود را وارد می‌کنند و آن را با قیمت‌های متأثر از نرخ ارز آزاد در بازار داخلی به فروش می‌رسانند.

این اختلاف قیمت، حاشیه سود بسیار بالایی را برای واردکنندگان ایجاد می‌کند که می‌تواند بسیار فراتر از سود تولید داخلی همان کالا باشد. برای درک بهتر این موضوع، به عنوان مثال، در سال ۱۴۰۰، در برخی مقاطع زمانی، نرخ ارز نیمایی حدود ۲۴ هزار تومان بود، در حالی که نرخ ارز در بازار آزاد به بیش از ۳۰ هزار تومان می‌رسید.

این اختلاف حدود ۲۵ درصدی به این معنی بود که یک واردکننده می‌توانست با واردات پارچه و فروش آن در بازار

داخلی، حتی بدون ایجاد هیچ ارزش افزوده‌ای، سودی حدود ۲۵ درصد به دست آورد. در سال‌های بعد، این اختلاف در برخی مقاطع به بیش از ۵۰ درصد نیز رسید.

چنین حاشیه سودی برای هر کسب و کاری وسوسه‌انگیز است و طبیعی است که منجر به هجوم واردکنندگان به این بازار و افزایش حجم واردات شود.

این شکاف ارزی، به ویژه برای کالاهایی مانند پارچه‌های غیرصنعتی که حجم بالایی داشته و با تعرفه‌های نسبتاً پایین وارد می‌شوند، انگیزه قوی‌تری برای واردات ایجاد می‌کند. عامل مهم دیگر در افزایش واردات پارچه، نقش مناطق آزاد تجاری بوده است.

طبق اظهارات کارشناسان صنعت نساجی، بیش از ۸۵-۹۰ درصد واردات پارچه از طریق مناطق آزاد تجاری انجام می‌شود. این مناطق با برخورداری از مزایای ویژه گمرکی و معافیت‌های مالیاتی، بستری مناسب برای تسهیل واردات فراهم می‌کنند.

مناطق آزاد تجاری مزایای متعددی برای واردکنندگان دارند، از جمله معافیت یا کاهش حقوق گمرکی و سود بازرگانی، امکان ترخیص کالا با حداقل تشریفات گمرکی، امکان واردات برخی کالاها که در سرزمین اصلی با محدودیت مواجه هستند و امکان استفاده از معافیت‌های مالیاتی و گمرکی خاص.

گسترش فعالیت در مناطق آزاد و تسهیل شرایط واردات از این مناطق، به ویژه در سال‌های اخیر، می‌تواند یکی از دلایل افزایش قابل توجه واردات پارچه باشد. به ویژه آنکه در برخی موارد، امکان واردات کالاهایی که در سرزمین اصلی با محدودیت مواجه هستند، از طریق مناطق آزاد وجود دارد و این می‌تواند راهی برای دور زدن برخی محدودیت‌های وارداتی باشد.

علاوه بر شکاف ارزی و نقش مناطق آزاد، عوامل دیگری نیز در افزایش واردات پارچه نقش داشته‌اند. تغییرات در نرخ تعرفه‌های گمرکی و مقررات واردات، تغییر در سیاست‌های ارزی و تخصیص ارز برای واردات، و تغییرات در نیاز بازار و عدم توانایی تولید داخلی در پاسخگویی به این نیازها، همگی می‌توانند در این افزایش مؤثر بوده باشند.

برای مثال، در برخی موارد، کاهش نرخ تعرفه یا قرار دادن برخی انواع پارچه در اولویت‌های بالاتر تخصیص ارز می‌تواند منجر به افزایش واردات آن‌ها شود.

همچنین، نیاز صنایع پایین‌دستی مانند پوشاک به پارچه‌های متنوع‌تر و با کیفیت‌تر، و عدم توانایی تولیدکنندگان داخلی در تأمین این نیازها، می‌تواند یکی دیگر از دلایل افزایش واردات باشد.

با این حال، با توجه به افزایش ناگهانی و بسیار زیاد واردات پارچه از سال ۱۴۰۰ به بعد، و همچنین همزمانی آن با افزایش شکاف ارزی، به نظر می‌رسد عوامل اقتصادی و رانتی نقش پررنگ‌تری در این افزایش داشته‌اند تا عوامل مرتبط با نیاز بازار.

*پیامدهای افزایش واردات؛ از تعطیلی کارخانه‌ها تا خروج ارز

افزایش بی‌سابقه واردات پارچه، به ویژه پارچه‌هایی که قابلیت تولید در داخل کشور را دارند، پیامدهای متعددی برای صنعت نساجی و اقتصاد کشور به همراه داشته است.

مهمترین این پیامدها را می‌توان در چند محور اصلی بررسی کرد: فشار بر تولیدکنندگان داخلی، خروج قابل توجه ارز از کشور، و افزایش وابستگی به واردات. افزایش واردات پارچه فشار رقابتی شدیدی را بر تولیدکنندگان داخلی وارد کرده است.

متناسب با نیازهای بازار باشد. در نهایت، توسعه همکاری‌های بین‌المللی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت نساجی می‌تواند به انتقال تکنولوژی، ارتقای کیفیت و افزایش توان رقابتی تولیدکنندگان داخلی کمک کند. این همکاری‌ها می‌تواند در قالب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، ایجاد شرکت‌های مشترک، یا قراردادهای انتقال تکنولوژی صورت گیرد.

* جای خالی یک استراتژی جامع برای صنعت نساجی

آمار واردات پارچه به ایران در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۲ نشان‌دهنده یک تغییر الگوی اساسی از سال ۱۴۰۰ به بعد است.

افزایش چشمگیر حجم واردات و تغییر در ترکیب کالاهای وارداتی به نفع پارچه‌های غیرصنعتی، نشان‌دهنده وجود عوامل اقتصادی و سیاستی است که به این تغییر دامن زده‌اند. اختلاف نرخ ارز نیماهی و آزاد، تغییرات تعرفه‌ای و مقرراتی، و استفاده گسترده از مزایای مناطق آزاد، از جمله مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر این افزایش بوده‌اند.

پیامدهای این افزایش واردات، از فشار بر تولیدکنندگان داخلی گرفته تا خروج قابل توجه ارز از کشور و افزایش وابستگی به واردات، نیازمند توجه جدی سیاست‌گذاران است. مدیریت بهتر بازار واردات پارچه مستلزم اتخاذ سیاست‌های متوازنی است که ضمن تأمین نیازهای صنایع پایین‌دستی، از تولید داخلی نیز حمایت کند.

کاهش رانتهای ارزی، بازنگری در تعرفه‌های گمرکی، ساماندهی واردات از مناطق آزاد، و حمایت هدفمند از تولیدکنندگان داخلی، از جمله راهکارهایی هستند که می‌توانند به دستیابی به این توازن کمک کنند.

همچنین، تدوین یک استراتژی جامع برای صنعت نساجی، تقویت نظام کنترل کیفیت و استانداردسازی، و توسعه همکاری‌های بین‌المللی، می‌تواند به تقویت توان رقابتی تولیدکنندگان داخلی و کاهش وابستگی به واردات کمک کنند.

در نهایت، آنچه اهمیت دارد این است که افزایش واردات پارچه نباید به قیمت تضعیف تولید داخلی و افزایش وابستگی کشور به واردات این کالای استراتژیک تمام شود.

تجربه سال‌های اخیر نشان داده است که حتی صنایعی با قدمت و ریشه عمیق مانند صنعت نساجی نیز در برابر سیاست‌های نامتوازن تجاری و ارزی آسیب‌پذیر هستند و نیازمند حمایت‌های هوشمندانه‌ای هستند که توان رقابتی آن‌ها را افزایش دهد. تحلیل روند واردات پارچه به ایران در سال‌های اخیر، درس‌های مهمی برای سیاست‌گذاری تجاری و صنعتی کشور دارد.

این تحلیل نشان می‌دهد که چگونه عوامل اقتصادی مانند شکاف ارزی می‌توانند منجر به تغییرات اساسی در الگوی تجارت شوند و چگونه سیاست‌های ناهماهنگ می‌توانند آسیب‌های جدی به تولید داخلی وارد کنند. درک این درس‌ها و اصلاح سیاست‌های تجاری و ارزی بر مبنای آن‌ها، می‌تواند به تقویت تولید داخلی و کاهش وابستگی به واردات کمک کند.

که قابلیت تولید در داخل کشور را دارند، فراتر از تأثیرات مستقیم اقتصادی است و می‌تواند منجر به تضعیف توان تولیدی کشور، افزایش وابستگی، و آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی در بلندمدت شود.

* توازن میان نیاز صنایع و حمایت از تولید داخلی

افزایش بی‌رویه واردات پارچه و پیامدهای منفی آن برای تولید داخلی، لزوم بازنگری در سیاست‌های تجاری و ارزی مرتبط با این کالا را آشکار می‌سازد.

راهکارهای متعددی برای مدیریت بهتر بازار واردات پارچه و برقراری توازن میان نیاز صنایع پایین‌دستی و حمایت از تولید داخلی وجود دارد.

یکی از مهم‌ترین راهکارها، کاهش فاصله نرخ ارز نیماهی و آزاد است. اصلی‌ترین عامل ایجادکننده رانت در واردات پارچه، تفاوت قابل توجه بین نرخ ارز نیماهی و آزاد است.

کاهش این فاصله می‌تواند انگیزه‌های سوداگرانه برای واردات را کاهش دهد و شرایط رقابتی‌تری را برای تولیدکنندگان داخلی فراهم کند.

البته این امر مستلزم اصلاحات گسترده‌تر در سیاست‌های ارزی کشور است که فراتر از حوزه صنعت نساجی است. همچنین، بازنگری در تعرفه‌های گمرکی می‌تواند به مدیریت بهتر واردات پارچه کمک کند.

تعرفه‌های گمرکی باید به گونه‌ای تنظیم شوند که ضمن تأمین نیازهای صنایع پایین‌دستی، از تولیدکنندگان داخلی نیز حمایت کنند. این امر مستلزم تفکیک دقیق بین پارچه‌هایی است که تولید داخلی قابل توجهی دارند و پارچه‌هایی که عمدتاً وارداتی هستند.

برای مثال، می‌توان برای پارچه‌هایی که تولید داخلی کافی دارند، تعرفه‌های بالاتری در نظر گرفت، در حالی که برای پارچه‌های صنعتی و تخصصی که تولید داخلی کمتری دارند، تعرفه‌های پایین‌تری اعمال کرد.

ساماندهی واردات از مناطق آزاد نیز یکی دیگر از راهکارهای مهم است. با توجه به حجم بالای واردات پارچه از مناطق آزاد، نظارت دقیق‌تر بر این واردات و جلوگیری از سوءاستفاده از مزایای این مناطق ضروری است.

این می‌تواند شامل اقداماتی مانند تقویت سیستم‌های نظارتی، استفاده از فناوری‌های نوین برای کنترل بهتر گردش کالا، و اصلاح قوانین و مقررات مربوط به واردات از مناطق آزاد باشد. حمایت هدفمند از تولیدکنندگان داخلی نیز می‌تواند به تقویت توان رقابتی آن‌ها در مقابل واردات کمک کند.

این حمایت‌ها می‌تواند شامل تخصیص تسهیلات ویژه برای نوسازی ماشین‌آلات، کاهش هزینه‌های تولید، ارائه مشوق‌های صادراتی، و معافیت‌های مالیاتی باشد.

همچنین، دولت می‌تواند با تسهیل دسترسی تولیدکنندگان داخلی به مواد اولیه مورد نیاز، هزینه‌های تولید را کاهش داده و توان رقابتی آن‌ها را افزایش دهد. تدوین یک استراتژی جامع برای صنعت نساجی نیز می‌تواند به مدیریت بهتر واردات پارچه کمک کند.

این استراتژی باید شامل برنامه‌ای بلندمدت برای توسعه صنعت نساجی، تعیین اولویت‌های سرمایه‌گذاری، ارتقای تکنولوژی، و توسعه بازارهای صادراتی باشد. همچنین، این استراتژی باید جایگاه تولید داخلی و واردات پارچه را به روشنی مشخص کرده و سیاست‌های حمایتی متناسب را تعریف کند.

علاوه بر این، تقویت نظام کنترل کیفیت و استانداردسازی در صنعت نساجی می‌تواند به افزایش کیفیت محصولات داخلی و در نتیجه، افزایش توان رقابتی آن‌ها در مقابل محصولات وارداتی کمک کند.

این امر می‌تواند شامل تقویت نهادهای استاندارد، اجرای دقیق‌تر استانداردهای موجود، و تدوین استانداردهای جدید

این فشار زمانی مضاعف می‌شود که واردات همراه با رانت ارزی باشد زیرا در چنین شرایطی حتی تولیدکنندگان کارآمد نیز نمی‌توانند با قیمت‌های وارداتی رقابت کنند.

تصور کنید تولیدکننده‌ای که باید مواد اولیه خود را با نرخ ارز نزدیک به بازار آزاد تهیه کند، در حالی که واردکننده می‌تواند با استفاده از ارز نیماهی، کالای نهایی را با قیمتی پایین‌تر وارد کند.

در چنین شرایطی، حتی اگر تولیدکننده داخلی از نظر فنی و تکنولوژیکی نیز کارآمد باشد، باز هم نمی‌تواند با قیمت‌های وارداتی رقابت کند. گزارش‌های میدانی از فعالان صنعت نساجی حاکی از آن است که در سال‌های اخیر، بسیاری از واحدهای تولید پارچه با ظرفیتی کمتر از ظرفیت اسمی خود فعالیت می‌کنند یا حتی مجبور به تعطیلی شده‌اند.

این کاهش تولید و تعطیلی واحدها، علاوه بر از دست رفتن فرصت‌های شغلی، منجر به کاهش درآمدهای مالیاتی دولت، افزایش هزینه‌های تأمین اجتماعی، و کاهش رشد اقتصادی در این بخش شده است.

علاوه بر فشار بر تولیدکنندگان داخلی، افزایش واردات پارچه به معنای خروج قابل توجه ارز از کشور است.

در سال ۱۴۰۲، ارزش واردات پارچه به بیش از ۸۲۴ میلیون دلار رسیده است. این رقم در شرایطی که کشور با محدودیت‌های ارزی مواجه است، قابل توجه بوده و می‌تواند فشار اضافی بر منابع ارزی کشور وارد کند. نکته قابل تأمل این است که میانگین ارزش سالانه واردات پارچه در سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ حدود ۷۵۱٫۷ میلیون دلار بوده، در حالی که این رقم در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۹ به طور متوسط حدود ۲۵۰٫۶ میلیون دلار بوده است.

به عبارت دیگر، از سال ۱۴۰۰ به بعد، سالانه حدود ۴۰۰ میلیون دلار بیشتر صرف واردات پارچه شده است. این افزایش قابل توجه در خروج ارز، در شرایطی که کشور با مشکلات ارزی و تحریم مواجه است، می‌تواند چالش‌های جدی برای اقتصاد کشور ایجاد کند.

پیامد مهم دیگر افزایش مداوم واردات پارچه، وابستگی بیشتر کشور به واردات این کالای واسطه‌ای است. چنین وابستگی‌ای خطرات متعددی را به همراه دارد، از جمله آسیب‌پذیری در برابر نوسانات قیمت‌های جهانی، تحریم‌های احتمالی و عدم اطمینان از تأمین نیازهای صنایع پایین‌دستی مانند پوشاک.

صنعت نساجی یکی از صنایع کلیدی در زنجیره ارزش تولید پوشاک و منسوجات است. وابستگی بیش از حد به واردات در این بخش می‌تواند کل زنجیره ارزش را آسیب‌پذیر کند. در صورت بروز اختلال در واردات، چه به دلیل تحریم‌ها، محدودیت‌های ارزی، یا سایر عوامل، صنایع پایین‌دستی نیز با مشکل مواجه خواهند شد.

علاوه بر این، وابستگی به واردات می‌تواند منجر به از دست رفتن دانش فنی و مهارت‌های تولیدی در این صنعت شود که بازگرداندن آن‌ها در آینده بسیار دشوار خواهد بود.

صنعت نساجی یکی از صنایع پیشرو در جذب نیروی کار و ایجاد اشتغال است و کاهش فعالیت در این بخش می‌تواند پیامدهای اجتماعی و اقتصادی گسترده‌ای به همراه داشته باشد. یکی دیگر از پیامدهای افزایش واردات پارچه، به ویژه از طریق مناطق آزاد، می‌تواند افزایش احتمال قاچاق و تخلفات گمرکی باشد.

با توجه به تسهیلات ویژه موجود در مناطق آزاد و کنترل‌های کمتر، امکان سوءاستفاده از این مزایا برای واردات بیش از حد مجاز یا اظهار کمتر از واقعیت وجود دارد.

این می‌تواند منجر به کاهش درآمدهای گمرکی دولت و همچنین ایجاد رقابت ناسالم در بازار شود. در مجموع، پیامدهای افزایش بی‌رویه واردات پارچه، به ویژه پارچه‌هایی

نشست مشترک کارگروه رنگریزی، چاپ و تکمیل

و بافندگی انجمن برگزار شد

عصر روز سه شنبه ۱۴ اسفند ماه نشست کارگروه رنگریزی، چاپ و تکمیل و بافندگی انجمن همراه با ضیافت افطار با استقبال چشم گیر اعضا در محل انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد. در این نشست که مشکلات مربوط به تولید کنندگان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و درخصوص فاکتورهای قیمت تمام شده و افزایش هزینه های تولید، قطعی برق و گاز واحدهای تولیدی، افزایش نرخ بهای برق و گاز، بخشنامه های اخیر سازمان تأمین اجتماعی در ارتباط با عنوان شغلی و تغییرات سامانه، بررسی وضعیت فروش نقدی و اعتباری محصولات در بازار و همچنین لزوم تشکیل و مشارکت اعضا در کارگروه رنگ و مواد تعاونی در انجمن مذاکره شد.

در ادامه همچنین مهندس امامی رثوف با اشاره به پیگیری های انجمن صنایع نساجی ایران و نشست های مشترک با معاون اول رئیس جمهور و مدیران ارشد کشور در خصوص محدودسازی واردات پارچه به لزوم افزایش کیفیت و تنوع محصولات داخلی و پاسخگویی به نیازهای بازار و رعایت منافع زنجیره ارزش و مصرف کننده نهایی پرداختند.

در پایان این نشست حاضرین در ضیافت افطاری کارگروه رنگریزی چاپ و تکمیل و بافندگی انجمن شرکت فرمودند.

برگزاری اولین جلسه کارگروه تولیدکنندگان

رنگ و مواد کمکی نساجی

اولین جلسه کارگروه رنگ و مواد کمکی نساجی انجمن صنایع نساجی ایران عصر روز سه شنبه هفتم اسفند ماه در محل دفتر انجمن به درخواست برخی از تولیدکنندگان رنگ و مواد کمکی نساجی برای تشکیل کارگروه تخصصی ذیل کارگروه های تخصصی انجمن تشکیل شد.

در این جلسه که با استقبال خوب تولیدکنندگان و فعالین این حوزه برگزار شد، درخصوص مسائل و مشکلات مشترک این واحدها بحث و تبادل نظر شد و مقرر شد پس از تکمیل مدارک و دعوت از سایر شرکت های تولیدکننده، این کارگروه نیز به جمع کارگروه های تخصصی انجمن اضافه گردد.

نشست چشم انداز توسعه در سایه تحولات جهانی

معاونت مطالعات اقتصادی و آینده پژوهی اتاق تهران، نشست «چشم انداز توسعه در سایه تحولات جهانی» را ظهر روز دوشنبه ششم اسفند ماه در محل اتاق بازرگانی تهران برگزار کرد.

در این رویداد علی ربیعی، دستیار اجتماعی رئیس جمهور، کیومرث اشتریان، عضو هیأت علمی دانشگاه تهران، محمد نهالوندیان رئیس اسبق اتاق های بازرگانی تهران و ایران، محمد فاضلی، جامعه شناس، عیسی منصوری، رئیس مرکز پژوهش های اتاق ایران و دیاکو حسینی، معاون مطالعات اقتصادی و آینده پژوهی اتاق تهران، حضور داشته و به سخنرانی پرداختند. در ادامه علاوه بر واکاوی روندهای جهانی توسعه از کتاب «توسعه جهانی؛ گذار به نظم اقتصادی پسالیبرال» اثر مشترک دیاکو حسینی، معاون مطالعات اقتصادی و آینده پژوهی اتاق تهران و عیسی منصوری، رئیس مرکز پژوهش های اتاق ایران نیز رونمایی شد.

نشست مشترک کمیسیون صنعت و کمیسیون تسهیل و توسعه تجارت اتاق تهران با موضوع مشکلات ارزی

اقتصاد، مورد توجه قرار گرفت و از عدم حضور مدعین دولتی بهانه احتمالی تعطیلی ادارات دولتی انتقاد شد.

صبح روز دوشنبه ششم اسفندماه نشست مشترک کمیسیون های صنعت و تسهیل تجارت اتاق تهران با حضور اعضای کمیسیون و نمایندگان تشکلهای تخصصی برگزار شد.

در این نشست که در غیاب مدعین دولتی و مسئولین مدعو از وزارت اقتصاد و بانک مرکزی و صمت برگزار شد درخصوص مسائل و مشکلات ارزی بحث و تبادل نظر شد.

در این جلسه که با حضور آقایان دکتر عشقی، لاهوتی، کاوه زرگران، هروی یار یارنجانیان و خانم ها خدادادی رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس و گلنار نصراللهی مشاور وزیر صمت برگزار شد، بی ثباتی نرخ ارز و مشکلات سامانه ارز مبادله و دخالت دولت در نرخ گذاری و رفع تعهد و عدم توجه به نقش بخش خصوصی در

برگزاری جلسه دوم دوره آموزشی آشنایی با کلیات سامانه جامع تجارت

سامانه برگزار شد، کاربران با فرآیندهای ثبت سفارش، مدیریت تخصیص ارز، ترخیص کالا، ثبت اطلاعات خرید و فروش، و سایر خدمات مرتبط با تجارت داخلی و بین المللی آشنا شدند.

ظهر روز شنبه یازدهم اسفند ماه جلسه دوم، دوره آموزشی آشنایی با سامانه جامع تجارت در دفتر انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد.

در این دوره آموزشی که با هدف آموزش نحوه کار با این

برپایی هشتمین دوره آموزشی ارزیابان گمرک

پیرو هماهنگی های قبلی در جهت آشنایی ارزیابان و کارشناسان گمرکی با پارچه و منسوجات از ابتدای امسال، دوره های آموزشی مدیران و کارشناسان ارزیاب گمرک تحت عنوان شناخت مواد

نساجی و مصنوعات آنها با همکاری مرکز آموزش، گمرک و انجمن صنایع نساجی ایران طی هشت دوره در محل گمرک شهریار، گمرک غرب، گمرک مهرآباد، گمرک جلفا، گمرک بوشهر، گمرک خرمشهر، گمرک قشم و گمرک انزلی برگزار شده است.

در این دوره ها که توسط مهندس عباس سرشارزاده استاد دانشگاه و رئیس کارگروه رنگریزی، چاپ و تکمیل انجمن برگزار شده است، توضیحات اجمالی از انواع الیاف، نخ، بافت، پارچه و ارزش گذاری های آن ارائه گردیده و همچنین درخصوص موضوعات فنی در بحث واردات و اهمیت شناخت پارچه ها و ارزش گذاری آنها بحث و تبادل نظر شده است.

نشست کمیسیون بهبود مستمر محیط کسب و کار با موضوع مشکلات تأمین اجتماعی

صبح روز دوشنبه ششم اسفند ماه کمیسیون بهبود مستمر محیط کسب و کار و رفع موانع تولید اتاق بازرگانی تهران با موضوع بررسی مسائل و مشکلات واحدهای تولید در ارتباط با مشکلات ایجاد شده توسط سازمان تأمین اجتماعی و احیای شورای عالی تأمین اجتماعی با حضور اعضا و مشاورین کمیسیون و نمایندگان تشکلهای برگزار شد و با عنایت به بخشنامه های اخیر و افزایش مشکلات واحدها در این ارتباط، از اعضای محترم انجمن درخواست می گردد مسائل و مشکلات خود را به طور مکتوب برای دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران ارسال فرمایند.

یک نسخه واقعی برای رشد ۸ درصدی اقتصاد

وقتی در مورد رشد ۸ درصدی بخش صنعت و اشتغال صحبت به میان می‌آید؛ یکی از صنایعی که می‌تواند در تحقق این رشد نقش موثری ایفا نماید؛ صنعت نساجی است.

بیشتر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه دنیا برای گذار از دوران صنعتی شدن به دلایل مختلف از جمله سازگاری با محیط زیست، نیاز به سرمایه سرانه نسبتاً پایین (در مقایسه با صنایع بزرگ)، سهولت ایجاد شغل و پراکندگی جغرافیایی در مناطق مختلف قابلیت‌های رشد در مشاغل خانگی به روی صنایع نساجی سرمایه‌گذاری کرده‌اند و می‌توان این سرمایه‌گذاری‌ها را به راحتی گسترش داد. در بخش انتهایی زنجیره ارزش صنعت نساجی که عموماً پوشاک، کالای خواب و منسوجات خانگی نظیر فرش و موکت قرار دارد؛ شاید با به‌کارگیری حداقل‌های تکنولوژی و با تکیه بر هنر و دانش بومی (که در حوزه طراحی و خیاطی و سبک زندگی ایرانی-اسلامی وجود دارد) به راحتی می‌توان ایجاد شغل و ارزش افزوده نمود.

صنایع نساجی زنجیره کاملی از ارزش افزوده را در برمی‌گیرد و در مباحث مرتبط با زنجیره‌های ارزش، صنایع نساجی در دنیای امروز بسیار حائز اهمیت و مورد توجه می‌باشد چون بخشی از

مواد اولیه صنعت نساجی طبیعی و بخشی از آن هم مصنوعی است، بخش الیاف طبیعی همچون پنبه، پشم، ابریشم و امثالهم ریشه در کشاورزی دارد، الیاف مصنوعی هم شامل الیاف پلی‌استر، اکریلیک، پلی‌امیدها که برآمده از صنایع پتروشیمی هستند و بخش کشاورزی و صنایع عظیم نفت و گاز کشور می‌توانند تأمین‌کننده بخشی از مواد اولیه مورد نیاز واحدهای نساجی باشند و طبعاً کشور ما به لحاظ بهره‌مندی از ذخایر غنی نفتی و سرمایه‌گذاری‌های نسبتاً خوبی که در سال‌های گذشته انجام شده؛ توانمندی‌های چشمگیری در تهیه الیاف پلی‌استر و نخ‌های فیلامنت پلی‌استر دارد که این موضوع می‌تواند نقطه قوت صنعت نساجی و پوشاک در کشور باشد.

در حال حاضر در زنجیره صنعت نساجی برخی مواد اولیه مانند پلی‌پروپیلن و پلی‌اتیلن ترفتالاتی که از مجتمع‌های پتروشیمی دریافت می‌شود در فرایندها و زیرصنعت‌های مختلف نساجی به محصول تبدیل می‌شوند به عبارت بهتر بخشی از پلی‌استر دریافتی به الیاف و نخ و قسمتی از پلی‌پروپیلن دریافتی هم به موکت، کفپوش، گونی و منسوجات بی‌یافت تبدیل می‌گردد. در بخش‌های بعدی زنجیره بافندگی، رنگرزی، چاپ و تکمیل و محصول نهایی صنعت نساجی (عموماً فرش، موکت، منسوجات خانگی اعم از رومبلی، پرده، ملحفه، پتو، کالای خواب) و مجموعه‌ای از منسوجات صنعتی (شامل ژئوتکستایل‌ها، منسوجات پزشکی و ... وجود دارند. از نظر ارزش افزوده مواد اولیه خام پایه به محصولی تبدیل می‌شود که در دنیای مد و فشن و برندهای مختلف با مبالغ هنگفت به فروش می‌رسند؛ صنعت نساجی در کاربردهای صنعتی نیز ارزش افزوده بسیار بالایی ایجاد می‌کند.

صنعت نساجی در زمینه اشتغال نیز جزو صنایعی است که نیروی انسانی زیادی لازم دارد و اشتغال‌زایی آن قابل توجه می‌باشد به خصوص در صنایع پوشاک که به طور تقریبی در هر واحد تولیدی پوشاک به ازای هر چرخ خیاطی، حداقل چند نفر مشغول به کار هستند. از سوی دیگر نساجی نیازمند سرمایه‌گذاری‌های کلان نیست و در زمره صنایع کوچک و متوسط دنیا محسوب می‌شود که هم از نظر بسترسازی ایجاد کارگاه و هم حجم سرمایه‌گذاری، عموماً در جغرافیای مختلف قابل تعمیم است و با برنامه‌ریزی و مدیریت مناسب و حمایت از تولید داخلی به سادگی می‌توان سرمایه‌گذاری‌های در این بخش را توسعه داد.

در مورد رشد ۸ درصدی این صنعت در طول برنامه توسعه هفتم باید به آمار و ارقام فعلی این صنعت اشاره کنیم. برای مثال طبق برآوردهای وزارت صنعت، معدن و تجارت، حدود ۱۴-۱۵ میلیارد دلار بازار مصرف محصولات نساجی در داخل کشور است، بالغ بر ۹-۱۰ میلیارد دلار از این رقم به پوشاک اختصاص دارد، ۱۵-۲ میلیارد دلار بازار فرش ماشینی، موکت و کف‌پوش می‌باشد و مابقی نیز محصولات صنعتی و

منسوجات خانگی را شامل می‌شود. تقریباً در بخش‌های مختلف زنجیره ارزش صنعت نساجی تا حدود زیادی تولید داخل داریم و قادر به تأمین بخشی از نیاز داخل هستیم به خصوص در بخش الیاف پلی‌استر تقریباً ظرفیت‌های نصب شده کارخانجات بیش از نیاز بازار است و حتی امکان پتانسیل صادرات آن (مشروط به تأمین مواد اولیه مورد نیاز تولیدکنندگان الیاف) وجود دارد. در زمینه نخ‌های فیلامنت نیز همین شرایط مصداق دارد.

در حوزه بافندگی و تولید پارچه طبق آمارهای وزارت صمت تقریباً بیش از ۸۰ درصد نیاز کشور توسط تولیدکنندگان داخلی تأمین می‌شود اما این تمام ماجرا نیست و به استناد آمار ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز با حدود ۱/۵ میلیارد دلار قاچاق پوشاک روبرو هستیم و به ادعای فعالین تشکلهای پوشاک در سال حدود ۲/۵ تا ۳ میلیارد دلار واردات قاچاق پوشاک به کشور انجام می‌شود. طبعاً اگر بازار پوشاک کشور را بازاری ۹ تا ۱۰ میلیارد دلاری برآورد کنید و رقم اعلام شده توسط ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز و همکاران ما در تشکلهای پوشاک را مدنظر قرار دهید، متوجه خواهید شد که تقریباً در حدود ۲۰-۳۰ درصد از بازار ما را محصولات قاچاقی پوشش می‌دهند که امکان تولید آن در داخل کشور وجود دارند.

به بیان دیگر اگر مبارزه جدی‌تر با قاچاق پوشاک انجام شود و بخشی از بازار ۲-۳ میلیارد دلاری را از سیطره پوشاک قاچاق خارج و به تولید داخل تبدیل کنیم؛ رشد بسیار بالایی را در صنعت پوشاک شاهد خواهیم بود که از چند منظر قابل توجه است:

۱- نیازمند واحدهای ایجاد می‌شود یعنی در صنعت پوشاک به دنبال سرمایه‌گذاری برای تولید پوشاک باشیم که این نیازمند ایجاد حس امنیت سرمایه‌گذاری برای تولیدکنندگان داخلی و تسهیل فضای کسب و کار ایشان و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های جدید است.

۲- گسترش طرح‌های توسعه‌ای؛ به لحاظ جذابیت‌های بازار و حمایت‌های دولت به سمتی حرکت کنیم که واحدهای تولیدی موجود به اجرای طرح‌های توسعه‌ای بپردازند و از تجربیات گذشته خود در بازار استفاده بهینه به عمل آورند و سهم خود را در بازار افزایش دهند و بدون تردید سیاست‌های جدید فروش و فروشگاه‌داری و برندسازی و صادرات در این حوزه ضروری است.

۳- فعالیت جدی‌تر در حوزه مد، طراحی و برندسازی که در این حوزه دولت باید حمایت‌های خاص و ویژه‌ای از صنعت پوشاک به عمل آورد. طبعاً مجموعه فعالیت‌های بخش خصوصی، دولت و تشکلهای مرتبط با توسعه صنعت پوشاک و سیاستگذاری‌های توسعه‌ای در این صنعت می‌تواند بخش بزرگی از پوشاک قاچاق کشور را به ساخت داخل تبدیل کند که این بازار صرفاً محصولات قاچاق پوشاک نیست که به بازار تولیدکنندگان داخل اضافه می‌شود بلکه می‌تواند در ادامه زنجیره به تولید پارچه، سرمایه‌گذاری‌های جدید برای واحدهای ایجاد، بازسازی و نوسازی و توسعه کارخانه‌های بافندگی، صنایع چاپ، رنگرزی و تکمیل منتهی شود.

در ادامه زنجیره این امر نیازمند سرمایه‌گذاری‌های تکمیلی در بخش تولید نخ و الیاف است و طبق برآوردهای انجام شده، برای توسعه و نوسازی و بازسازی صنعت نساجی و جایگزینی بازار قاچاقی با تولید داخل و تقویت حوزه صادرات نیاز به سرمایه‌گذاری در حدود ۵ میلیارد دلار در طی پنج سال داریم. شاید در نگاه نخست این سرمایه‌گذاری غیرممکن به نظر برسد اما واقعیت این است که در حال حاضر هم به طور میانگین سالیانه حدود ۴۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری‌های مربوط به خرید ماشین‌آلات انجام می‌گیرد و این امکان وجود دارد با صرفه‌جویی از محل صرفه‌جویی ارزی که برای واردات پارچه و پوشاک تخصیص داده می‌شود بتوان سرمایه مورد نیاز را تأمین کرد.

نکته حائز اهمیت دیگر این است که متأسفانه در کشور به دلایل مختلف از جمله سیاست‌های کلان اقتصادی و نامناسب بودن ساز و کارها و بسترهای کلان اقتصادی همیشه با مشکل چندرنی بودن ارز مواجه بوده‌ایم و این امر در بخش‌های

مختلف به تولید، صنعت و اقتصاد کشور آسیب‌های جدی وارد کرده است از جمله آن می‌توان به افزایش واردات پارچه نسبت به سال‌های گذشته اشاره کرد.

پیش از سال ۱۴۰۰ به طور میانگین وارداتی بالغ بر ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیون دلار انجام می‌شد و در سال ۱۴۰۲ این رقم به ۸۰۰ میلیون دلار رسید که معتقدیم بخشی از این واردات به دلیل رانت، چندرنی بودن ارز و برخی سوءاستفاده‌ها صورت گرفته است و با مدیریت صحیح این موضوع می‌توان به جای واردات محصول نهایی یا کالاهای واسطه‌ای در انتهای زنجیره سرمایه‌گذاری‌های بیشتری به روی واردات ماشین‌آلات انجام داد. در روال عادی شاید ثبت سفارش، تخصیص ارز و واردات ماشین‌آلات بسیار سخت‌تر و دشوارتر از ثبت سفارش واردات پارچه است که امیدواریم این روند شکل معکوس به خود بگیرد و شاهد تسهیل ثبت سفارش و واردات ماشین‌آلات و تکنولوژی‌های مدرن به کشور باشیم.

اگر بخواهیم به موضوع رشد هشت درصدی در صنعت نساجی بازگردیم؛ بخشی از این رشد را می‌توان به افزایش بهره‌وری واحدهای تولیدی جست‌وجو کرد. ظرفیت‌های نصب شده در زنجیره ارزش صنعت نساجی هم در بخش تولید الیاف و هم تولید نخ فیلامنت به مراتب بیشتر از تولید واقعی است چون در مجتمع‌های پتروشیمی و محدودیت‌های تولید پلی‌اتیلن ترفتالات مواجهیم و پتروشیمی شهید تندگویان به‌عنوان تنها تولیدکننده این محصول سالیانه حدود ۳۵۰ هزارتن از این محصول را تولید می‌کند لذا واحدهای تولید الیاف و نخ فیلامنت بسیار پایین‌تر از ظرفیت خود کار می‌کنند و به نظر می‌رسد سرمایه‌گذاری به روی تأسیس یک واحدی مشابه پتروشیمی شهید تندگویان و تولید به میزان کافی پلی‌اتیلن ترفتالات (با گرید نساجی) می‌تواند هم در زمینه تأمین نیازهای داخل و هم توسعه صادرات الیاف و نخ فیلامنت کمک‌های بزرگی باشد. بدون تردید تقویت حوزه صادرات در رشد و توسعه صنعت نساجی غیرقابل انکار است و خوشبختانه واحدهای تولیدی ما تجارب خوبی در حوزه صادرات نخ پلی‌استر و فیلامنت وجود دارند که در صورت تأمین مواد اولیه مورد نیاز، نقش بسزایی در رونق صادرات غیرنفتی کشور ایفا خواهند کرد.

پیشنهاد دیگر در زمینه دستیابی به رشد هشت درصدی به حمایت از صنعت موکت و فرش ماشینی اختصاص دارد. در بخش کفپوش‌ها سالیانه حدود ۳۰۰ میلیون دلار صادرات انجام می‌شود که حمایت‌های دولت از صنعت فرش ماشینی و موکت در این بخش بسیار ثمربخش است.

طبق برآوردهای صورت گرفته با توجه به پیشینه هنری و بومی ما در حوزه فرش ایرانی، تجربیات و موفقیت‌های ارزشمند واحدهای تولیدی در زمینه تولید و صادرات فرش ماشینی در دنیا، این امکان وجود دارد که حجم صادرات را به لحاظ وزنی و ارزشی با تسهیل موضوعاتی مانند رفع تعهد ارزی صادرکنندگان، حمایت‌های دولت برای حضور صنعتگران فرش ماشینی در نمایشگاه‌های معتبر بین‌المللی، برنامه‌ریزی رایزنان بازرگانی در کشورهای هدف در حمایت از تجارت خارجی، رفع مشکلات نقل و انتقالات بانکی و ارزی و ... تا چندین درصد افزایش یابد به این ترتیب دستیابی به صادرات حدود یک میلیارد دلار در صنعت فرش ماشینی و کف‌پوش دور از دسترس نیست و می‌تواند بخش بزرگی از برنامه رشد صنعتی را در نساجی رقم بزند.

به هر حال واحدهای بسیاری در زمینه تولید فرش ماشینی (به خصوص در کاشان) فعال هستند که عمده محصولات خود را صادر می‌کنند و نیازمند حمایت ویژه هستند و در صورت عدم بسترسازی برای صادرات، این واحدها با مشکلات جدی در حوزه اشتغال و تولید روبرو خواهند شد. به این نکته هم باید توجه کرد که از نظر فنی، تکنولوژیکی و دانش واحدهای فرش ماشینی در رتبه‌های بالای جهانی قرار داریم و شاید کمتر کشوری به چنین سطحی از علم و تکنولوژی رسیده باشد لذا اندکی حمایت و توجه می‌تواند این صنعت را با رشد چندین برابری همراه کند.

لازم است به این موضوع نیز اشاره شود که بخشی از نخ‌های

نساجی؛ درگیر هفت خوان مشکلات

مصرفی کارخانجات فرش ماشینی، نخ اکریلیک هستند که از الیاف اکریلیک تأمین می‌شوند و متأسفانه در داخل کشور امکان تولید آن وجود ندارد، تنها تولیدکننده قدیمی این الیاف، یعنی «شرکت پلی‌اکریل اصفهان» به دلایل مختلف از جمله فرسودگی ماشین‌آلات، کم بودن ظرفیت تولید و امثالهم، قادر به رفع نیاز واحدهای تولیدی نیست و حدود ۱۲۰ هزار تن واردات الیاف اکریلیک انجام می‌شود به همین دلیل لزوم راهاندازی واحد جدید تولید الیاف اکریلیک در کشور به شدت محسوس است. سرمایه‌گذاری برای ایجاد یک واحد جدید با هدف تولید الیاف اکریلیک جزو برنامه‌هایی است که ما را به تحقق رشد هشت درصدی نساجی نزدیک می‌کند.

در راستای مقوله سرمایه‌گذاری در صنعت نساجی؛ توسعه واحدهای بافندگی در زنجیره صنعت نساجی جزو یکی از نکات حائز اهمیت است و نیازمند حمایت در اجرای طرح‌های توسعه‌ای و ایجاد، اختصاص تسهیلات ارزان قیمت برای واردات ماشین‌آلات بافندگی هستیم و باید طبق یک برنامه‌ریزی منظم و مدون و همکاری دولت و بخش خصوصی در یک بازه زمانی مشخص، واردات پارچه و پوشاک به کشور را به تولید پارچه و پوشاک در کشور تبدیل نماییم. بدون تردید سرمایه‌گذاری در حوزه بافندگی هم در کوتاه مدت و هم در بلندمدت، کشور را به یکی از قطب‌های صنعت نساجی در منطقه تبدیل خواهد کرد. در حال حاضر نیز بیش از ۸۰ درصد واردات پارچه در ردیف تعرفه‌هایی انجام می‌شود که مربوط به الیاف مصنوعی است و خوشبختانه در کشور از نظر دسترسی به منابع ارزشمند نفتی، وجود پتروشیمی‌های موفق و تولیدکنندگان نخ و الیاف توانمند، امکان حرکت به سوی خودکفایی در این بخش را داریم که نیازمند برنامه‌ریزی و مدیریت بیشتر است.

به اعتقاد ما در نقشه توسعه صنعتی کشور باید به موضوع صنعت نساجی، لزوم نوسازی و بازسازی و طرح‌های توسعه‌ای توجه ویژه شود چون یکی از صنایعی است که از پتانسیل بسیار خوبی برای رشد و توسعه، اشتغالزایی و سرمایه‌گذاری، دانش فنی، بومی و هنری برخوردار می‌باشد و نباید فراموش کنیم که صنعت نساجی در ایران و همسایگان ما در پیمان‌های منطقه‌ای به لحاظ قرابت فرهنگی و مذهبی و موقعیت جغرافیایی این امکان وجود دارد که بازار محصولات خود را صرفاً داخل مرزهای جغرافیایی کشور ندانیم و بر روی بازارهای صادراتی و فرامرزی حساب ویژه‌ای باز کنیم. به نظر می‌رسد پتانسیل‌های خوبی برای صنعت پوشاک در منطقه داریم که باید مورد توجه دولتمردان و فعالین بخش خصوصی قرار گیرد و رفع بخش عمده‌ای از مشکلات حوزه صادرات هم به لحاظ زیرساخت‌های حمل و نقلی، بازاریابی، نقل و انتقال ارز و هم مباحث مربوط به فرهنگسازی در حوزه صادرات می‌تواند یاری‌گر صادرکنندگان ما باشد.

در صنعت نساجی با بازار مصرفی ۱۴-۱۵ میلیارد دلاری روبرو هستیم و با همین حدود می‌توان تخمینی از میزان سهم نساجی در تولید ناخالص داخلی کشور داشت و اگر قرار باشد بخش صنعت را هم جدا کنیم و بخشی از این رشد را به نساجی بدهید، رشدی که می‌توان برای این صنعت متصور شد با همین اعداد و ارقام که مورد اشاره قرار گرفت، می‌تواند بیشتر از رشد معمولی باشد که در صنعت پیش بینی شده است. این صنعت پتانسیل توجه ویژه‌تر و رشد بسیار بالاتری دارد اما متأسفانه این موضوعی است که سال‌های گذشته مورد غفلت قرار گرفته و امیدواریم در این دوره بهتر و بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

که از تأمین اجتماعی می‌گیرند رضایت ندارند، از سوی دیگر در پرداخت حق بیمه سهم کارفرما نیز این سازمان سهم زیادی را وصول می‌کند و در حسابرسی دفاتر بیمه مراعات صنعت و واحدهای تولیدی نمی‌شود که این امور نیز در برخورد با سازمان امور مالیاتی نیز هویداست. امامی‌رئوف تصریح کرد: ناپایداری نرخ ارز، تعرفه‌های گمرکی، نرخ ارز محاسباتی گمرک (که همچنان ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان بوده و یارانه بزرگی به واردات است) و رکود تورمی موجود در بازار نیز صنعت نساجی را با چالش روبه‌رو ساخته و امکان سرمایه‌گذاری در این حوزه را دچار تردید کرده است.

تبلیغات محصولات قاجاق

وی، ورودی نیز به مشکلات قاجاق کالا داشت و گفت: طی سال‌های اخیر قاجاق پوشاک نیز یکی از اصلی‌ترین چالش‌های صنعت نساجی بوده است و آنطور که انتظار می‌رود با این موضوع برخورد نمی‌شود. آمارهایی که درخصوص پوشاک قاجاق توسط ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز اعلام شده نشان می‌دهد میزان قاچاق به یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار می‌رسد این درحالی‌است که آمار همکاران ما حاکی از قاچاق دو تا سه میلیارد دلاری قاجاق پوشاک به کشور است.

وی افزود: به‌طوری‌که کشفیات صورت گرفته نیز خود موییدی بر این گفته است، چون رقم کشفیات به‌مراتب پایین‌تر از رقم اعلامی قاجاق بوده و در مقابل آن به‌شدت ناچیز است که این امر را نیز به‌راحتی می‌توان با تبلیغات صورت گرفته در سایت‌های مختلف، فروش‌های اینترنتی و شبکه‌های اجتماعی محاسبه کرد. امامی‌رئوف گفت: طبیعتاً این کالاهای قاجاق به چندین دلیل از جمله عدم پرداخت عوارض گمرکی، خاصیت استوک شدن و خارج شدن از مد و سایزبندی سهم تولید داخل در بازار پوشاک کشور را کم کرده است. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اظهار کرد: البته این مشکل سال‌هاست گریبانگیر واحدهای تولیدی صنعت پوشاک شده ولی شاهد آن بودیم که در زمینه واردات از مبادی رسمی و غیررسمی و توزیع آن در سراسر کشور اقدام موثری صورت نگرفته است. وی گفت: در سال‌های اخیر خوشبختانه شاهد افزایش کیفیت و کمیت تولید برندهای ایرانی بوده‌ایم که با توجه به این تنوع ایجادشده در صورت کاهش قاجاق پوشاک می‌توان شاهد افزایش تأمین پوشاک در بازار باشیم که این امر می‌تواند به فرهنگ‌سازی مصرف کالاهای ایرانی نیز دامن بزند.

ضربه ناترازی به صنعت نساجی

امامی‌رئوف در بخش دیگری از سخنان خود اظهار داشت: ناترازی برق و گاز به‌طور قابل توجهی تولید در صنعت نساجی را تحت تأثیر قرار داده و بهره‌وری واحدها را کاهش داده است. به‌طوری‌که بسیاری از واحدهای تولیدی برای تأمین انرژی خود به خرید ژنراتورها روی آورده‌اند و در ادامه، به‌دلیل عدم دسترسی به گازوئیل لازم، هزینه‌های تولید به‌شدت افزایش یافته است.

وی افزود: قطعی برق و افزایش سرسام آور هزینه‌های قبوض منتشرشده واحدهای تولیدی نیز یکی دیگر از مشکلات صنعت نساجی است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران تصریح کرد: در زمینه صادرات نیز مشکل رفع تعهد ارزی وجود دارد که این امر به قوانین و مقررات کشورمان برمی‌گردد و یکی از اصلی‌ترین چالش‌های صنعت نساجی است.

طی سال‌های اخیر با وجود وعده‌و وعیدهای داده‌شده میزان قاچاق پوشاک و منسوجات در کشورمان با افزایش قابل توجهی روبه‌رو شده که نمود آن را می‌توان در بازار و فروشگاه‌های اینترنتی به‌وضوح دید؛ به‌طوری‌که انجمن صنایع نساجی کشورمان معتقد است میزان قاچاق پوشاک به سه میلیارد دلار نیز می‌رسد. علی‌رغم افزایش کمی و کیفی تولید پوشاک داخلی همچنان شاهد آن هستیم که صنعت نساجی با چالش‌های متعددی دست‌وپنجه نرم می‌کند. طی سال‌های اخیر از افزایش هزینه‌های تولید و تأمین مواد اولیه گرفته تا رقابت با محصولات خارجی قاجاق و وارداتی، همگی بر دشواری مسیر این صنعت کهن افزوده‌اند. به همین دلیل به نظر می‌رسد اگر از مشکلات ایجادشده جلوگیری نشود باید شاهد افزایش بیشتر هزینه‌های تولید، خروج ارز قابل توجه از کشور، تشدید فشار بر تولیدکنندگان داخلی و برندهای ایرانی بود.

سیدشجاع‌الدین امامی‌رئوف، دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفت‌وگو با جام‌جم درخصوص چالش‌های صنعت نساجی گفت: مشکلات صنعت نساجی و پوشاک جدا از مشکلات دیگر صنایع کشورمان نیست، به‌طوری‌که بخش زیادی از مشکلات این صنعت به مشکلات کلان اقتصاد کشورمان برمی‌گردد. وی افزود: اگر جهت‌گیری کلی اقتصاد کشورمان را بر مبنای آمارهای بانک مرکزی، مرکز آمار یا اتاق بازرگانی ایران در نظر بگیریم می‌بینیم که تولید و صنعت کشورمان با مشکلاتی روبه‌روست که سایه آن بر سر تولیدکنندگان بیشتر از مشکلات خرد آنهاست.

معضلات تورم

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اظهار کرد: به‌عنوان نمونه طی سال‌های اخیر با افزایش افسارگسیخته تورم در جامعه روبه‌رو بودیم که این امر از میزان هزینه‌ها مردم کاسته و آنها بیشتر پول خود را به کالاهای سرمایه‌ای همچون طلا و مسکن اختصاص می‌دهند و به این صورت آنها سبد مصرف خود را مدیریت کرده و هرروزه شاهد کاهش سبد مصرفی خانوارهای کشور هستیم.

امامی‌رئوف تصریح کرد: این موضوع باعث کاهش سهم صنایع نساجی در سبد خانوارها شده است، که نشانه‌های آن به‌وضوح در فروش محصولات و پوشاک ایرانی قابل مشاهده است.

به همین دلیل، اگر اقتصاد کلان به‌طور مناسب مدیریت نشود، تأثیرات آن در صنایع خرد، از جمله صنایع غذایی، منسوجات، کیف و کفش و چرم نیز نمایان خواهد شد. وی گفت: با توجه به تحریم‌ها علیه کشورمان صنعت نساجی در خرید فناوری‌های جدید دچار مشکل بوده و در کنار آن باید به نقل‌وانتقالات پولی و بانکی، گردش اضافه‌تر و گران‌تر شدن مواد اولیه خریداری‌شده (هم به لحاظ مالی و هم به لحاظ بارنامهای)، تأمین قطعات و لوازم یدکی صنعت نساجی اضافه کرد که این عوامل سبب افزایش هزینه‌های تولید شده است.

انتظار تولیدکنندگان از دولت

وی می‌گوید: سازمان تأمین اجتماعی و سازمان امور مالیاتی جزو اصلی‌ترین شرکای بخش خصوصی و تجاری کشور هستند. این درحالی‌است که این شرکا صرفاً به دنبال افزایش وصولی‌های خود هستند ولی این دو سازمان باید نقشی در خدمات‌دهی داشته باشند.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در ادامه گفت: خدمات‌دهندگان به واحدهای تولیدی، از بیمه‌ای یا خدماتی

دولتمردانی که جزیره‌ای عمل می‌کنند

بدون تردید بزرگی دولت و دخالت های قانونی و غیر قانونی در بخش های مختلف سیاست گذاری، اجراء نظارت در امور مختلف اداره کشور یکی از بزرگترین چالش های اقتصاد دولتی ایران امروز ماست که بارها و بارها هم از زبان مقامات ارشد کشور شنیده ایم.

گستره نفوذ دولت در اقتصاد کشور و هزینه های اداره این دولت ناکارآمد و کم بهره ور به گونه است که اخیرا دکتر پزشکیان نیز در همین دوران کوتاه رییس جمهوری خود بارها به ایراد سخنانی در این خصوص و فقدان ساز و کار برای چینش و انتخاب مدیران و کارشناسان و همچنین ناکارآمدی و کم بهره ور بودن پرسنل دولت سخن گفته است و اشارات روشن ایشان به قاچاق سوخت و ناترازی های برق و ارز بیانگر این واقعیت است که مجموعه مدیریت ارشد کشور نیز وجود ضعف و فساد و رانت ناشی از سیطره بی چون و چرای دولت در اقتصاد کشور را پذیرفته است.

اگر به سیطره دولت بزرگ و ناکارآمد، ناهماهنگی سازمان ها و ادارات و نهاد های دولتی را هم اضافه کنیم و بپذیریم که این تنوع اختیارات و وظایف و محدودیت های منابع انسانی و مالی و فقدان زیرساخت های فرهنگی و آموزشی و فناوریانه عملا کارآمدی بخش دولتی را به شدت کاهش

داده و به این موضوع ناهماهنگی های دستگاه های متولی را هم بیفزاییم تکلیف بخش دیگر اقتصاد یعنی بخش خصوصی به طور کامل مشخص است.

در سالی که پشت سر گذاشتیم و روزهای پایانی آن را با مرور تجربیات تلخ و شیرین سپری می کنیم نمونه های بارزی از این سیطره بی خاصیت بر اقتصاد را به وضوح شاهدیم.

قطعی های مکرر برق واحد های تولیدی و خسارات و عدم النفع هایی که برخلاف قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار به بخش خصوصی تحمیل شد و جبران نشد و جالب اینجاست سازمان تامین اجتماعی و سازمان امور مالیاتی و گمرک و بانک مرکزی و ادارات برق و گاز و آب نیز از این ناهماهنگی و عدم یکپارچگی دولت و خلا وجود مدیریت واحد و مقتدر هریک پشمی از کلاه بخش خصوصی گرفتند.

یعنی دقیقا در سالی که فشارهای اقتصادی تحریم ها منابع ارزی را کاهش داد شاهد تخصیص ارز بیشتر برای واردات نخ و پارچه در این سال بودیم که اگر فشار های بخش خصوصی و انجمن صنایع نساجی ایران نبود حداقل شاهد افزایش ۲۰ درصدی آن بودیم.

افزایش قاچاق پوشاک و منسوجات بخصوص از مناطق آزاد و تجاری و بازارچه های مرزی و پيله وری نمونه دیگری از این ناهماهنگی ها بود که علیرغم اهتمام وزارت صمت به این موضوع به دلیل ناهماهنگی های درون

دولتی شاهد این واردات بی رویه هستیم. قطعی های بی سابقه برق و خسارات وارده به واحدهای تولیدی از یکسو و افزایش نرخ برق از سوی دیگر و تعمیم آن به ماه های گذشته از ابتدای سال و تهدیدات قطع برق بدلیل بدهی های معوق از سوی دیگر جزو موارد تعجب انگیز دولت در ارائه خدمات به شرکای بخش خصوصی خود است.

در همین شرایط که کشور تورم بالا و جهش وحشتناک ارزی را تجربه کرده و تولید به شدت تحت فشار تامین نقدینگی و مواد اولیه خود بود و در حمایت از نیروی شغال خود کوشا بود سازمان تامین اجتماعی و سازمان امور مالیاتی هریک با صدور دستورالعمل های عجیب و غریب و صرفا با هدف افزایش درآمدهای وصولی خود و ایجاد مشکل برای بخش خصوصی به این ناهماهنگی دولت بزرگ و ناکارآمد مهر تایید زد؛ چرا که هیات دولت در چنین شرایطی به حمایت از بخش خصوصی و بسته های حمایتی در این خصوص معتقد بود ولی سازمان های مذکور مسیر متفاوتی در پیش گرفته اند.

موارد مشابه بسیار از تقابل های مدیران سازمان های مختلف دولتی در جلسات بخش خصوصی و پاس کاری مشکلات بین دستگاه های مختلف دولتی موبد این مطلب است که این دولت بزرگ باید به نقش و جایگاه بخش خصوصی در اقتصاد احترام بیشتری بگذارد و کوچک سازی دولت را در دستور کار جدی خود قرار دهد.

نجات صنعت پوشاک با توقف قاچاق و واردات غیر شفاف پارچه

قابل ملاحظه نخ و پارچه از بازارچه های مرزی و پيله وری بپذیریم بخش قابل ملاحظه ای از بازار صنعت نساجی که تخمینی در حدود سی تا چهل درصد این بازار می باشد در اختیار کالای خارجی است که بدون پرداخت عوارض و مالیات و بدون حساب و کتابی به کشور وارد و در بازار بدون رصد و فاکتور عرضه میگردد که این سهم میتواند با سرمایه گذاری بخش خصوصی در داخل تامین شود و ضمن رشد اقتصادی، اشتغال قابل ملاحظه ای را در زنجیره تامین این صنعت ایجاد نماید.

متأسفانه بنظر میرسد دستگاه های متولی حساسیت و دغدغه کافی برای تحقق این مهم را ندارند و حجم کشفیات انجام شده در مقایسه با حجم قاچاق نشان از عدم تحقق خواست های بخش خصوصی در مبارزه جدی با قاچاق است. بطوری که حتی برخی از تشکلهای این صنعت موافق لغو ممنوعیت واردات پوشاک در جهت مشروط و شفاف و هدفمند کردن واردات قانونی هستند.

نگاه های مختلف تولید کنندگان و توزیع کنندگان در کسب سود حداکثری در مقابل تولید کنندگانی که خود را متعهد به کیفیت و رقابت قیمتی با کالای با کیفیت خارجی میدانند و تولید کالای با کیفیت و قیمت مناسب ایرانی را عامل افزایش مصرف کننده نهایی و اعتلای فرهنگ مصرف کالای ایرانی می دانند و یا تضاد تشکلهای ذینفع در صنف و صنعت پوشاک در شیوه های ممنوعیت و محدودیت واردات پوشاک و یا نحوه مبارزه با قاچاق در مبادی ورودی یا مراکز عرضه بنوعی پیچیدگی های خاص این حوزه را بنمایش میگذارد.

بدون تردید مهمترین راه مبارزه با کالای قاچاق صرفه اقتصادی و رقابت قیمتی و قیمتی با کالای خارجی است اما در شرایط عادلانه، یعنی رقابت وقتی معنا پیدا می کند که شرایط محیط کسب و کار و فضای تولید و حمایت ها از تولید، یکسان باشد و کالایی که وارد میشود کالاهای استوک یا اتحاف مختلف کالاهای ته انبار یا تک سایز یا خارج از فصل و مد نباشد که با قیمت های بسیار پایین به مقصد ایران حمل میگردند و حتی تولید کننده اصلی آن کالا هم امکان تولید با این قیمت را ندارد.

بارها ملاحظه شده که کالای قاچاق بمراتب حتی از قیمت مواد اولیه مصرفی ارزانتر تمام میشود لذا این رقابت تحت هر شرایطی ناعادلانه و نابرابر و محکوم به شکست است. اخیرا ستاد مبارزه با قاچاق برآورد پوشاک قاچاق را پس از اصلاح مجدد در حدود یک و نیم میلیارد دلار تخمین زده است و تشکلهای همکار نیز برآوردی در حدود دو تا سه میلیارد از این رقم دارند و امارهای رسمی از واردات پوشاک در زمان عدم ممنوعیت در حدود پانصد میلیون دلار واردات رسمی بود که البته در همان دوران نیز قاچاق پوشاک انجام می شد.

به هرحال فارغ از صحت سنجی این اعداد و ارقام اگر برآوردهای فوق را به عنوان قاچاق پوشاک بپذیریم و در کنار این ارقام قاچاق و واردات غیر شفاف و غیر رسمی

بخش قابل توجهی از بازار صنعت نساجی که در حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد این بازار می باشد در اختیار کالای خارجی است که بدون پرداخت عوارض و مالیات و بدون حساب و کتابی به کشور وارد و در بازار بدون رصد و فاکتور عرضه می شوند.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، در سالهای اخیر در خصوص قاچاق بعنوان اقتصاد پنهان و تخمین های برآوردی از میزان قاچاق کالا به کشور و علی الخصوص قاچاق منسوجات و پوشاک و لوازم آرایشی مطالب و سخنان بسیاری منتشر شده و امارهای ضد و نقیض در این خصوص اعلام شده است. نکته قابل توجه اینجاست که دستگاه های متولی عموما علاقمندند که آمار کاهشی از قاچاق ارائه دهند که این آمار اصولا به مذاق بخش خصوصی تولید کننده خوش نمی آید و مورد اعتراض واقع میشود و معمولا اصلاحیه های دستگاه های مسئول آمار بینابین آمار ارائه شده اولیه تشکلهای ذینفع است بهمین دلیل رقم مشخصی از این قاچاق در دسترس نیست البته قاچاق در همه جای دنیا به دلایل مختلفی شکل میگیرد که مهمترین آن صرفه اقتصادی است که این صرفه اقتصادی نیز مشخصا یا به دلیل قیمت پایین کالای مذکور است یا به دلیل کیفیت بالای آن که صرفه اقتصادی قیمتی برای قاچاق آن فراهم می کند.

قاچاق پوشاک و منسوجات در کشور ما سابقه چندین ساله دارد که بخش بزرگ آن پس از ممنوعیت واردات پوشاک با تصمیم دولت در اواسط دهه نود و به دلیل محدودیت های ارزی کشور رقم خورد و در دیدگاه های مختلفی در خصوص آن مطرح است.

دیدگاه های انجمن ها و تشکلهای اتحادیه های پوشاک ، دیدگاه های تولید کنندگان پوشاک و دیدگاه های عرضه کنندگان پوشاک در اصناف و مصرف کنندگان نهایی که اصلی ترین مشتریان پوشاک تولیدی هستند در این خصوص قابل تامل و تحلیل است.

سودهای ارزی در جیب قاچاقچیان و دلان پارچه

او با انتقاد از واردات محصولات نهایی به جای واردات ماشین‌آلات تولید، اظهار کرد: در حالی که تخصیص ارز برای واردات ماشین‌آلات با دشواری مواجه است، واردات پارچه و سایر محصولات نهایی به راحتی انجام می‌شود.

*ممنوعیت واردات و رشد قاچاق کمر صنعت نساجی را شکست

امامی‌رئوف وضعیت کنونی صنعت نساجی را بر خلاف منافع تولید داخلی دانست و توضیح داد: واردات پارچه به دلیل تاثیر آن بر کل زنجیره تولید نساجی باعث مشکلاتی در سایر بخش‌ها مانند رنگرزی، چاپ، تکمیل، بافندگی و ریسندگی می‌شود.

وی با تاکید بر اهمیت مبارزه با قاچاق پوشاک و مدیریت واردات، گفت: اگر دولت واردات پوشاک را به‌طور اصولی مدیریت کند، می‌توان رقابت و تنوع را در بازار حفظ کرده و به بهبود شرایط تولید داخلی کمک کرد.

دبیر انجمن در پایان با اشاره به مشکلات قاچاق پوشاک خاطرنشان کرد: این محصولات نه عوارض گمرکی و مالیات ارزش افزوده پرداخت می‌کنند و نه قابل رصد هستند که این خود به رکود بیشتر در بازار تولید داخلی دامن می‌زند. ممنوعیت واردات پوشاک تصمیمی درست نبوده و باید در این زمینه تجدید نظر شود.

کمر اقتصاد را شکسته، گفت: طبق آمار بانک مرکزی، هزینه‌های پوشاک و منسوجات در سبد خانوار کاهش یافته، یعنی مشکلات اقتصادی مردم به عنوان یکی از عوامل اصلی این رکود مطرح است.

او با تاکید بر نقش واردات و قاچاق در این وضعیت، توضیح داد: در صنعت نساجی، بسیاری از محصولات نهایی مانند پوشاک و کالای خواب از طریق قاچاق وارد می‌شوند، حال آنکه واردات رسمی این محصولات ممنوع است.

*قاچاق پوشاک به ۳ میلیارد دلار رسید

امامی‌رئوف با اشاره به برآورد ستاد مبارزه با قاچاق کالا، اظهار کرد: قاچاق در بخش پوشاک حدود دو میلیارد تا سه میلیارد دلار برآورد می‌شود که این وضعیت باعث رکود بیشتر در بازار تولید داخل شده است.

وی با بیان اینکه بخشی از رکود به دلیل قاچاق و واردات بی‌رویه است، گفت: حجم واردات پارچه در سال‌های اخیر بشدت افزایش یافته است. واردات پارچه از ۲۵۰ میلیون تا ۳۰۰ میلیون دلار در سال ۱۴۰۰ به ۸۰۰ میلیون دلار افزایش یافته است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران دلیل این افزایش را تخصیص ارز نینما برای واردات پارچه و اختلاف آن با نرخ ارز آزاد دانست و تصریح کرد: این موضوع باعث استفاده از یارانه‌های ارزی توسط واردکنندگان شده است.

صنعت نساجی ایران به ورطه نابودی افتاده است. در حالی که میلیون‌ها دلار ارز کشور به جیب دلان برای قاچاق پارچه می‌رود، تولیدکنندگان داخلی با هزینه‌های سرسام‌آور و رقابت نابرابر دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

به گزارش تجارت نیوز، صنعت نساجی ایران که روزگاری یکی از ستون‌های اصلی تولید و اشتغال کشور بود، امروز در سایه قاچاق پارچه و سیاست‌های ارزی ناکارآمد با بحرانی جدی دست و پنجه نرم می‌کند.

طی سال‌های اخیر، جهش چشمگیر واردات پارچه، آن هم در شرایطی که بخشی از این نیاز می‌توانست از تولید داخلی تأمین شود نه تنها صدها میلیون دلار ارز را از کشور خارج کرده، بلکه زنگ خطر را برای بقای تولیدکنندگان داخلی به صدا درآورده است.

اختلاف معنادار نرخ ارز نیمایی و آزاد، بستری برای سودجویی برخی واردکنندگان فراهم کرده که با واردات ارزان و فروش گران، سودهای کلان به جیب بزنند؛ در حالی که تولیدکنندگان داخلی زیر بار فشار هزینه‌ها و رقابت نابرابر در حال فرسایش‌اند.

*مردم توان خرید لباس و پوشاک ندارند

سید شجاع‌الدین امامی‌رئوف، دبیر انجمن صنایع نساجی ایران، درباره رکود صنعت نساجی و پوشاک با اشاره به وضعیت اقتصادی خانوارها و تورمی که در سال‌های اخیر

در خواست تعیین مهلت پرداخت قبوض انرژی واحدهای تولیدی تا خرداد ماه ۱۴۰۴

یزد به موضوع مسئولیت‌های اجتماعی اشاره کرد. محمدرضا بابایی، استاندار یزد نیز در این نشست گفت: در خصوص مشکلاتی که صنعت و معدن و بخش‌های مختلف اقتصادی با آن درگیر هستند از جمله زیرساخت‌ها، تأمین اجتماعی، ناترازی انرژی و جلسات متعددی با حضور صنعتگران برگزار شده است و این جلسات همچنان ادامه دارد. ما تلاش می‌کنیم با احصاء مشکلات صنعتگران، آن بخشی که در اختیار استان است، رفع شود و آن بخش که در سطح ملی نیاز به رسیدگی دارد نیز مورد پیگیری قرار گیرد. صنعتگران یزدی طی سال‌ها با مشقت کار کرده و قطعاً در این شرایط نیز ادامه خواهند داد.

مشکلات موجود از جمله موضوع قبض گاز واحدها، جلسه‌ای در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی یزد تشکیل و مقرر شد تا زمانی که مباحث قانونی مورد رسیدگی قرار گیرد و موضوع تعیین تکلیف شود، مهلت پرداخت قبوض تا خرداد سال آتی باشد. در خصوص تأمین اجتماعی، برخی موارد مانند مشاغل سخت و زیان‌آور و همچنین عناوین شغلی جلساتی داشتیم که همچنان نیز ادامه دارد. معتقدیم نباید به واحدها برای پرداخت سخت‌گیری شود و شرایط پرداخت اقساطی فراهم شود. به گزارش اتاق بازرگانی یزد، دستمالچیان همچنین به ورود دوره دهم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی

مجتبی دستمالچیان در نشست فعالان اقتصادی استان یزد، با اشاره به همراهی نهادهای بخش خصوصی، گفت: علی‌رغم همراهی تمام نهادهای بخش خصوصی، اما حال صنعت با توجه به بحث ناترازی‌ها و مشکلات موجود، چندان مساعد نیست. اگر بخواهیم همه فشار به صنعت معطوف شود، کار درستی نیست. گاهی ملاحظات روی افزایش قیمت حامل‌های انرژی است؛ اما در مقابل، نرخ گاز و برق صنایع اضافه می‌شود. این وضعیت برای صنعت قابل توجیه نیست و نیاز به بازنگری دارد. مجتبی دستمالچیان با تأکید بر اینکه «فشار بر صنعت، در نهایت متوجه مردم خواهد شد»، گفت: در خصوص

قاچاق پارچه به ایران از آب‌های جنوب

کسانی که برای واردات پارچه ارز دریافت می‌کنند در واقع واسطه‌گرانی هستند که از تفاوت قیمت ارز در بازارهای رسمی و غیررسمی درآمدزایی می‌کنند و ارتباطی با صنایع کشور ندارند. این افراد با عنوان یک تولیدکننده موفق به ثبت شرکت شده‌اند اما هیچ جایگاهی برای تولید آنها وجود ندارد و چنانچه شرح داده شد، ارز هم دریافت می‌کنند. مقدم گفت: ما در گفت‌وگو با مسؤولان امر در وزارت صمت، دادگستری استان تهران و سازمان بازرسی کل کشور مدارک و مستنداتی ارائه کردیم که اثبات می‌کند شرکت‌های یادشده برای واردات پارچه‌هایی که مشابه آنها در داخل تولید می‌شود، ارز دریافت می‌کنند و حتی نام آنها را هم ارائه کردیم. بزرگ‌ترین این شرکت‌ها در منطقه اروند مستقر است و توانسته تا ۱۰۰ میلیون دلار ارز برای واردات دریافت کند.

و هرچند ارز نیمایی به ارز تبدالی تغییر پیدا کرده است اما شکاف قیمتی این ارزهای رسمی با ارز بازار آزاد از جذابیت واردات پارچه کم نکرده است. به گزارش ایلنا، عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران افزود: فاصله قیمتی میان ارز رسمی و ارز بازار آزاد به ایجاد سودهای شگفت‌انگیز برای کسانی می‌انجامد که موفق به دریافت ارز نیمایی برای واردات پارچه می‌شوند. مقدم تصریح کرد: این اتفاق علاوه بر اینکه به هدررفت منابع ارزی کشور می‌انجامد مانع از توسعه صنعت نساجی با عرضه کالای وارداتی مشابه کالای داخلی می‌شود. وی در ادامه از قاچاق پارچه به ایران گفت و اظهار کرد: واردات پارچه به ایران از مسیرهای غیرقانونی در جنوب کشور و به‌واسطه تله‌نچی‌ها صورت می‌گیرد. عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران خاطر نشان کرد:

عضو هیات‌نمایندگان اتاق بازرگانی ایران گفت: در سال ۱۴۰۲، به واردات پارچه‌هایی که مشابه آنها در داخل کشور تولید می‌شود، ۷۳۰ میلیون دلار ارز نیمایی اختصاص یافت و جریان تخصیص ارز دولتی به واردات این اقلام هنوز ادامه دارد.

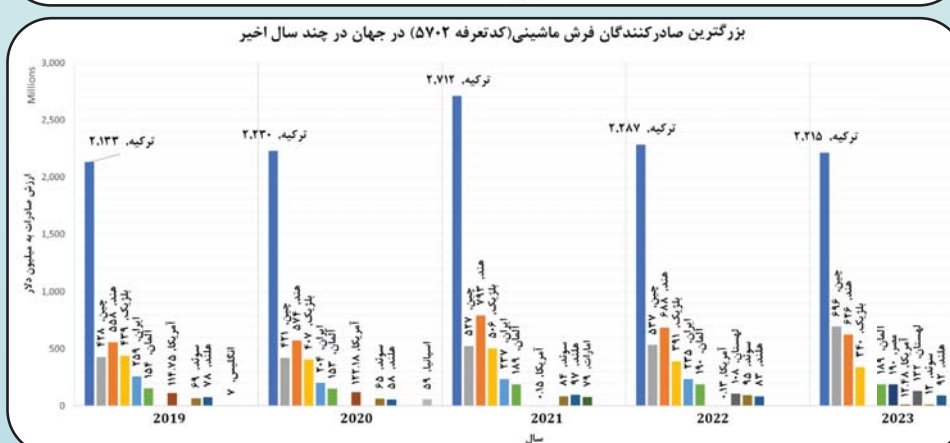
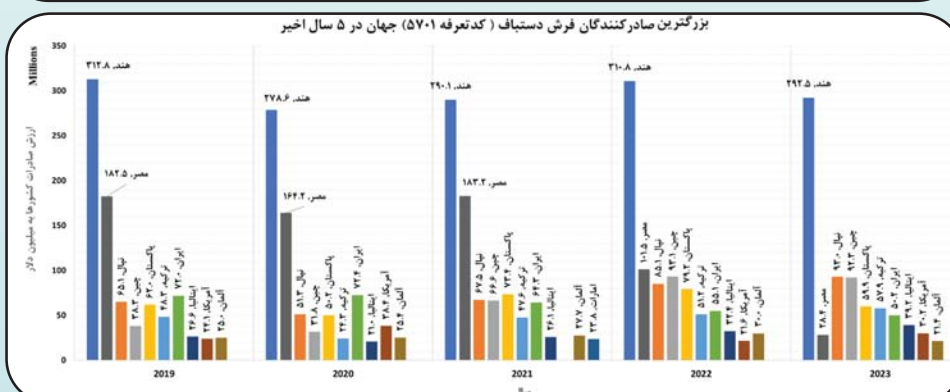
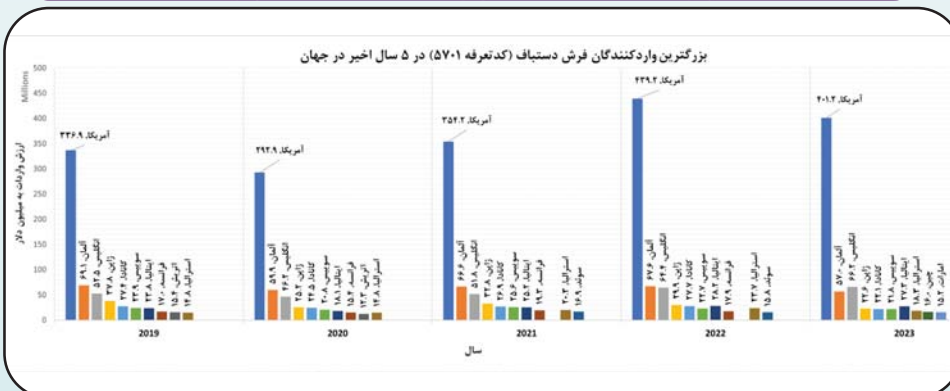
امین مقدم گفت: در سال ۱۴۰۲، حدود ۷۳۰ میلیون دلار ارز نیمایی به واردات پارچه اختصاص یافت و این در حالی است که بیش از ۹۰ درصد از انواع پارچه‌هایی که در کشور مصرف می‌شود را صنعت نساجی ایران می‌تواند تولید کند، کشور ما در تولید پارچه چین و پارچه‌های مورد نیاز برای تولید مبلمان و پارچه‌های پرده و ملحفه خود کفاست و حتی در مورد این پارچه‌ها با مازاد تولید هم روبه‌روست اما ارز نیمایی به واردات این پارچه‌ها اختصاص پیدا می‌کرده است، این رویه در سال جاری نیز همچنان برقرار است

هشدار نسبت به تشدید بحران در صنعت فرش ایرانی

جدول ۱- آمار صادرات ایران در سال‌های اخیر و ۸ ماهه نخست سال ۱۴۰۳

۱۴۰۲	۱۴۰۱	۱۴۰۰	
۳۰۸ میلیون دلار	۳۲۰/۵۷ میلیون دلار	۳۲۳/۵۹ میلیون دلار	فرش ^۱
۷۷/۴ میلیون دلار	۶۹/۰۲ میلیون دلار	۸۲/۹ میلیون دلار	پوشاک
۵۶/۵ میلیون دلار	۵۵/۸ میلیون دلار	۵۲/۲۵ میلیون دلار	الیاف استیپل (منقطع) مصنوعی
۱۰/۷۴ میلیون دلار	۱۰/۳ میلیون دلار	۱۰/۶۹ میلیون دلار	نخ‌های فیلامنتی مصنوعی

دبیر انجمن صنایع نساجی گفت: در صورت تداوم عملکردهای غیرحمایتی و قوانین و مقررات مزاحم تولید، صنعت فرش وارد مرحله جدیدی از بحران‌های فروش و تولید و صادرات و اشتغال خواهد شد.

سیدشجاع‌الدین امامی رئوف دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفتگو با خبرنگار مهر درباره وضعیت صنعت فرش ماشینی ایران اظهار کرد: صنعت فرش ماشینی و موکت ایران به دلایل مختلف از جمله پیشینه‌های فرهنگی و هنری فرش ایرانی در بازارهای جهانی و شهرت بین‌المللی هنر، ظرافت و دقت‌های بافندگان دستبافته‌های ایرانی در بازارهای بین‌المللی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده است و صنعت فرش ماشینی و موکت ایران یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین صنایع نساجی کشور است که در سطح جهانی نیز سهم ویژه‌ای به خود اختصاص داده است. ایران در زمینه تولید فرش ماشینی به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان جهان شناخته می‌شود و توانسته است در کنار فرش دستباف، نام خود را در بازار جهانی مطرح کند. این صنعت به ویژه در بخش‌های صادراتی، برای ایران درآمد قابل توجهی ایجاد کرده است.

وی افزود: سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در دهه‌های اخیر بخصوص در شهر کاشان به عنوان مرکز اصلی تولید فرش ماشینی ایران و سفارشات تکنولوژی‌های روز و مدرن از بزرگ‌ترین سازندگان ماشین آلات بافندگی فرش و افزایش چشمگیر سهم تولید فرش در کشور و توجه ویژه تولیدکنندگان داخلی به بازارهای صادراتی توانسته تجربیات موفقی از سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی در صنعت نساجی را رقم زند.

امامی رئوف ادامه داد: حضور قدرتمند تولیدکنندگان داخلی در حوزه برندینگ و صادرات و تجربه‌های موفق از تولید و توزیع و بازاریابی و صادرات در سال‌های اخیر و رقابت شانه به شانه و تنگاتنگ با رقبای بین‌المللی در بزرگ‌ترین نمایشگاه‌های فرش ماشینی و کفپوش جهان سبب شده این صنعت بدون حمایت و توجه خاص دولت سهم قابل ملاحظه‌ای از صادرات صنایع نساجی را به خود اختصاص دهد.

وی با اشاره به میزان صادرات گفت: صنعت فرش ماشینی و موکت ما در سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ به ترتیب با ۲۸۰ و ۲۹۰ میلیون دلار صادرات تقریباً بیشترین سهم صادرات در ردیف تعرفه‌های صنعت نساجی را به خود اختصاص داده است که اگر رقم صادرات ۴۰ و ۵۰ میلیون دلاری صادرات فرش دستباف را هم به آن اضافه کنیم رقم قابل ملاحظه‌ای از آراوری در سال‌های تحریمی اخیر بوده است. رقمی که به لحاظ تجربیات موفق صادراتی در دهه‌های قبل و هنر و دانش فعالین این صنعت و به مدد حضور مدیران و کارآفرینان توانمند بخش خصوصی و پیشینه‌های هنری و فرهنگی و برندآویل فرش ایرانی در دنیا امکان افزایش چند برابری این ارقام دور از دسترس نیست.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران تاکید کرد: خوشبختانه در سال‌های اخیر همزمان با توسعه سرمایه‌گذاری‌ها در صنعت بافندگی فرش ماشینی و ورود تکنولوژی‌های روز دنیا بسیاری از واحدهای تولید با بروزرسانی و بازسازی و نوسازی واحدهای خود توانمندی‌های تولیدی خود را برای محصولات کیفی رقابت پذیر مهیا کرده‌اند و از آنجا که زنجیره ارزش این صنعت نیز در سال‌های اخیر مورد توجه ویژه فعالین این صنعت قرار گرفته است خوشبختانه سرمایه‌گذاری‌های خوبی در زمینه ایجاد و توسعه واحدهای

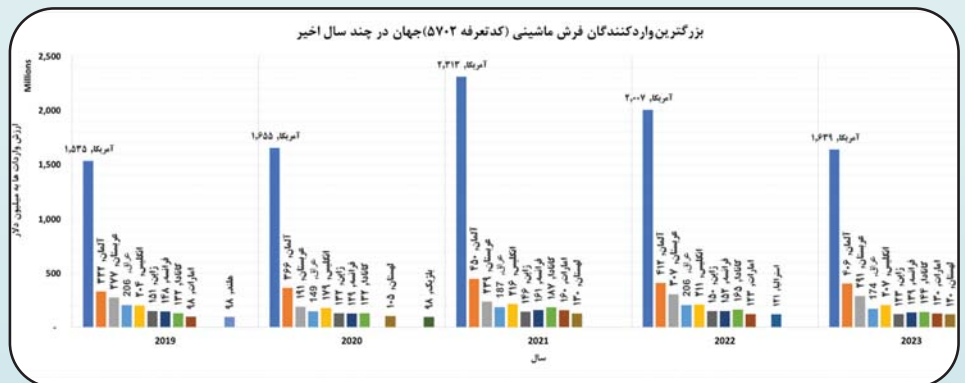
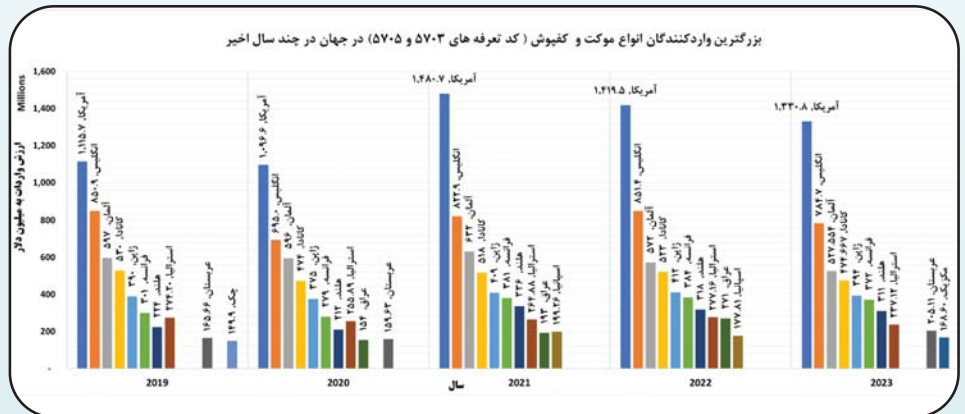
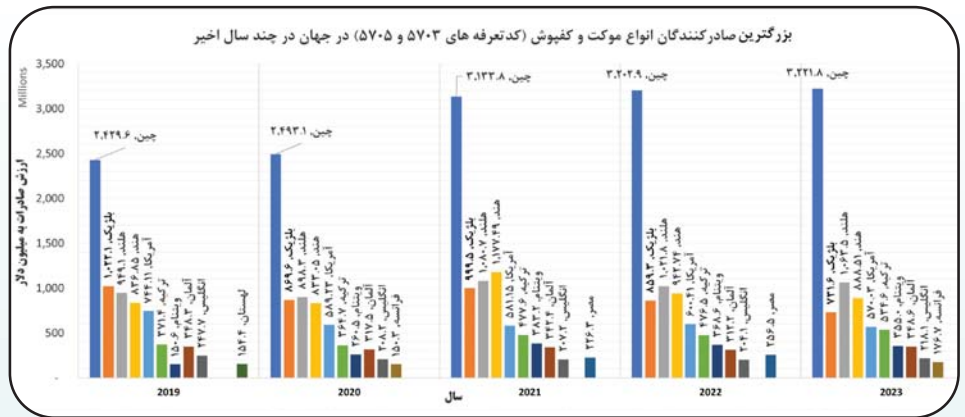

سوی دیگر فشارهای جدید و مضاعفی را بر این صنایع وارد می کنند که عملاً شرایط تولید و ادامه کار را بر فعالین این صنعت با مشکل مواجه ساخته است.

وی تأکید کرد: نباید فراموش کنیم که با توجه به تلاش های صورت گرفته برای بهبود کیفیت، استفاده از فناوری های نوین در تولید و بازاریابی مناسب، می توان به آینده صنعت فرش ماشینی و موکت ایران امیدوار بود و توسعه صادرات به کشورهای جدید و کاهش وابستگی به بازارهای سنتی می تواند فرصت های زیادی برای رشد بیشتر این صنعت ایجاد کند اما این مهم نیازمند برنامه ریزی و حمایت ویژه دولتمردان است.

امامی رثوف تصریح کرد: اگرچه این صنعت به طور صد درصدی توسط بخش خصوصی سرمایه گذاری و اداره می شود و موفقیت های قابل توجهی هم در سال های اخیر داشته است اما عملکردهای غیر حمایتی و قوانین و مقررات مزاحم تولیدی در سال های اخیر و فشارهای بی مورد دولت و دستگاه های دولتی به این صنعت عملاً شرایط دشواری را برای صنعت فرش ماشینی و موکت ما رقم زده و چنانچه این موضوع مورد توجه دولت قرار نگیرد و بازنگری و تسهیلی در این خصوص صورت نگیرد این صنعت وارد مرحله جدیدی از بحران های فروش و تولید و صادرات و اشتغال خواهد شد. وی یادآور شد: ضمن توجه دادن دولتمردان به لزوم توجه ویژه به صنعت فرش ماشینی و موکت کشور و لزوم حمایت های بانکی و ارزی در تحریک بازار و مشوق های صادراتی در جهت ارزآوری این صنعت و حمایت از حضور واحدهای صادرکننده در نمایشگاه ها و بازارهای بین المللی و توسعه صادرات از طریق تسهیل در رفع تعهد ارزی این صنعت و جلوگیری از دومینوی مشکلات در این صنعت یادآور می شود که این صنعت امکان ارزآوری چندین برابری و پتانسیل رشد چشمگیر و ارزش افزوده بالا و ارزآوری ویژه از محل افزایش بهره روری و تولید دارد و در سایه حمایت های حداقلی می تواند در خدمت رشد پیش بینی شده در برنامه توسعه هفتم قرار گیرد.

در ادامه به آمارهای بین المللی این صنایع در دنیا و سهم ایران از این بازارها و عمده کشورهای هدف صادراتی کشور اشاره شده که با وجود تأثیرات تحریم ها و قوانین مزاحم تحلیل های امیدوارکننده ای از پتانسیل های رشد و توسعه این صنعت بیان می کند.

و اشتغال و ارزآوری این صنعت به بحران کشیده می شود. وی تصریح کرد: تشدید مشکلات اقتصادی مردم و کوچک شدن سبد خانوار و سهم کالاهایی نظیر فرش و موکت از سبد هزینه های خانوار و تغییر فرهنگ کالاهای سرمایه ای در سبد مصرفی جامعه از یکسو و افزایش هزینه ها و قیمت تمام شده و فروش فرش و موکت از سوی دیگر و تداوم رکود حاکم بر بازار عملاً بازار داخل را با چالش های جدی مواجه ساخته است اگرچه این موضوع مختص صنایع فرش و موکت نیست و تقریباً بازار کالاهای مصرفی و محصولات نهایی به دلیل محدودیت های مصرف کننده نهایی در هزینه کرد خانوار و ترجیح جامعه به خرید کالاهای سرمایه ای (که با کاهش ارزش پول ملی از دارایی های پس اندازی شان محافظت کند) با این مشکل مواجه است و تنها راه برون رفت از این موضوع حمایت و نگاه ویژه دولت به تحریک بازار داخل و حمایت از صادرات محصولات تولیدی این صنعت است.

به گفته دبیر انجمن صنایع نساجی، نه تنها در هر دو بخش تقریباً دولت بسیار متغیر برخورد کرده بلکه برخی نهادهای دولتی نظیر سازمان امور مالیاتی و سازمان تأمین اجتماعی از یکسو و ادارات برق و گاز از یکسو و بانک های عامل از

ریسندگی نخ فرش ماشینی و تولید الیاف مورد نیاز این صنعت نیز توسط کارآفرینان بخش خصوصی صورت گرفته و تقریباً کشور را در زمینه تولید نخ مورد نیاز خودکفا نموده است و تقریباً نیاز واحدهای فرش را تأمین می کند.

رفع تعهد ارزی دست انداز صادرات فرش وی درباره مشکلات این صنعت افزود: متأسفانه در سال های اخیر قوانین و مقررات مربوط به رفع تعهد ارزی و سخت گیری های بانک مرکزی در این خصوص روند رو به رشد صادرات فرش ماشینی و موکت کشور را از رشد فزاینده قبلی دور کرده و متأسفانه مشکلات عدیده ای را برای فعالین این صنعت رقم زده است.

امامی رثوف تصریح کرد: صنعت فرش ماشینی و موکت ما به لحاظ حجم سرمایه گذاری های صورت گرفته بسیار فراتر از تأمین نیاز داخل بوده و صادرات برای بقای این صنعت الزام واقعی است و اگر به هر دلیلی روند صادرات این صنعت با مشکل مواجه شود اصولاً زنجیره ارزش این صنعت از تولید الیاف و نخ تا بافت و تکمیل و توزیع به مشکل برخورد

هزار و یکصد و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مدیره انجمن برگزار شد

امامی رؤف تاکید کرد: بسیار ضروری است نیروهای مردمی و متدین، وطن پرست و ملی و دلسوزان این مرز و بوم با درک این کارخانه که در سال ۱۳۱۵ بنا نهاده شد و جزو نخستین دستاوردهای مدرنیته در ایران بود که حکم ورشکستگی آن اوایل دهه ۱۳۸۰ صادر شد.

کتاب خاک کارخانه روایت مستندی از سرگذشت این کارخانه از زبان آخرین کارگران آن است. خانم خادمی با مصاحبه با کارکنان، از جمله مادر بزرگش، تصویری از پیوند عمیق کارگران با محیط کارشان ارائه کرده است. این جلسه فرصتی برای شناخت تأثیر این کارخانه بر جامعه و اقتصاد بهشهر بود و نشان داد که چگونه صنعت، هویت یک شهر را شکل می‌دهد.

هزار و یکصد و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مدیره انجمن با حضور اعضای هیأت مدیره و روسا و دبیران کارگروه‌های تخصصی عصر روز یکشنبه دوازدهم اسفند ماه برگزار شد. در این نشست موضوعات مختلف مرتبط با لزوم کنترل و محدودیت واردات و مشکلات ثبت سفارش و تخصیص ارز و همچنین موضوعات تعرفه ای مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت، در این نشست همچنین موارد دستور جلسه و اهم مکاتبات و گزارشات دبیرخانه ارائه شد.

در ادامه این نشست، خانم شیوا خادمی، نویسنده کتاب خاک کارخانه، درباره تاریخچه و اهمیت کارخانه چیت‌سازی بهشهر و نقش مهمی که در زندگی مردم بهشهر داشت، صحبت کرد:

محمود زینی بنیانگذار لایکو؛ منتخب نهمین جشنواره امین‌الضرب

تولیدکنندگان اشاره کرد و گفت: اتاق تهران از بیش از ۱۳۰ سال سابقه، همواره از کارآفرینان و تولیدکنندگان حمایت کرده و در ترویج فرهنگ کارآفرینی در جامعه اقتصادی نقش داشته است.

جشنواره امین‌الضرب تاکنون ۸۷ کارآفرین و پیشکسوت صنعتی را معرفی کرده که در جشنواره امسال، آقای محمود زینی، بنیان‌گذار برند لایکو از اعضای انجمن صنایع نساجی ایران و از اعضای ادوار گذشته هیأت مدیره انجمن، یکی از برگزیدگان جشنواره، به عنوان چهره موفق صنعتی معرفی و با اهدا تندیس از ایشان تجلیل بعمل آمد.

در دوره‌های گذشته این جشنواره نیز عزیزالله علاءالدینی (فعال اقتصادی بخش پارچه و قماش و رئیس شرکت پتوی گلباف) در دوره ی اول، علی محمد رجالی (بنیانگذار ظریف مصور) و علی نقی خاموشی (تقدیر به عنوان ریاست اتاق بازرگانی) در دوره دوم، رضا حمیدی بنیان‌گذار گروه صنعتی مشهد (فرش و چرم مشهد) و اکبر لاجوردیان (از بنیانگذاران گروه صنعتی بهشهر) در دوره پنجم، سومبات هاکیویان (بنیانگذار پوشاک هاکیویان) در دوره ششم و محمد ضرابیه (رئیس هیئت مدیره یزد بافت و مؤسس بانک سامان) و احمد صادقیان (از بنیان‌گذاران گروه ستاره کویر یزد نخستین کارخانه تولید فرش ماشینی پس از انقلاب) در دوره هفتم از صنعت نساجی موفق به دریافت این نشان شده بودند.

نهمین دوره جشنواره امین‌الضرب با حضور و استقبال گسترده کارآفرینان و مدیران و فعالین بخش خصوصی و جمعی از پیشکسوتان صنعتی کشور، عصر روز یکشنبه پنجم اسفندماه در مجموعه تالار وحدت تهران برگزار شد. این جشنواره که به‌منظور ارج نهادن به تلاش‌های کارآفرینان و فعالان اقتصادی کشور و با همت و تلاش اتاق بازرگانی صنایع معادن و کشاورزی تهران برگزار می‌شود، هر ساله به معرفی و تجلیل از برترین چهره‌های صنعتی و اقتصادی کشور می‌پردازد و با اهدای تندیس و جوایزی از ایشان تقدیر می‌نماید.

در نهمین دوره از این جشنواره، محمود نجفی عرب، رئیس اتاق بازرگانی تهران، در سخنانی به اهمیت حمایت از کارآفرینان و

DOMOTEX MIDDLE EAST

22 - 24 April 2025

Dubai World Trade Centre

The Trade Fair for the Carpet & Flooring Industry in the Middle East.

DOMOTEX Middle East

مالی خوش و سرشار از سلامتی و بهروزی برایتان آرزو مندیم...

جهت دانلود جزوات واحد مطالعات آماری و راهبردی انجمن صنایع نساجی ایران اسکن کنید

www.aiti.org.ir

جهت دانلود بولتن‌های خبری رشته‌ها و وابسته‌های انجمن صنایع نساجی ایران اسکن کنید

info@aiti.org.ir
@aiti-org-ir
09129583657
@aiti1395
021-26200196
@Iran_Textile_Association_1340

تهران، پلوار آفریقا، انتهای خیابان نور، بلاک ۱۱، ساختمان انجمن صنایع نساجی ایران، طبقه اول، کدپستی: ۱۹۱۵۶۵۴۷۷۳، تلفن: ۰۲۱-۲۶۲۰۰۱۹۶

جهت دنبال کردن صفحات مجازی انجمن اسکن کنید

شماره ۱۶

بولتن خبری انجمن صنایع نساجی ایران

تلفن: ۰۲۶۲۰۰۱۹۶

فکس: ۰۲۶۲۰۶۹۰۵

کدپستی: ۱۹۱۵۶۵۴۷۷۳